

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ

סֵפֶר

עֲצָזוֹ אֲמוּנָה

מִכְתָּבֵי חִיזוּק, אֲמוּנָה, וְעֲצוֹת
מַעֲשִׂיּוֹת לַחַיִּים,
נִכְתְּבוּ עַל יְדֵי רֹאשׁ יְשִׁיבַת
תַּפְאֶרֶת הַתּוֹרָה בְּרִסְלָב

חֶש"פ

הָאֵם אֶפְשָׁר פָּשׁוּט רַק לֹאמַר אֶת הַמַּלִּים שֶׁל הַתּוֹרָה ?

שְׁאֵלָה:

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

תּוֹדָה רַבָּה עַל כָּל הַחֲזוֹק וְהַשִּׁיעוּרִים שֶׁמְחַזְקִים אוֹתִי תָמִיד, בְּמִיחָד עֲכָשְׁיוּ כְּאֶשֶׁר כָּל הָעוֹלָם עוֹבֵר זְמַן כָּל כֶּךָ קָשָׁה.

שְׁמַעְתִּי שְׁנֵי יְהוּדִים מְתוֹכְחִים אוֹדוֹת סֵדֶר דֶּרֶךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ הַקְדוֹשׁ, אֶחָד אָמַר שֶׁהַכּוֹנֵה הִיא פָּשׁוּט רַק לֹאמַר אֶת הַמַּלִּים, וְהַשֵּׁנִי סָבַר שֶׁכֵּן צָרִיךְ לְנִסּוֹת לְהַבִּין מֶה שְׁלּוּמִדִּים רַק אִם מְגִיעִים לְקִטְעַת קָשָׁה שְׁלֹא מְבִינִים, שְׁלֹא יַעֲצְרוּ שָׁם, אֲלֵא יִתְקַדְמוּ הִלָּאָה.

רְצוֹנִי לְדַעַת מֶהֱיָאָמַת לְגַבִּי זֶה, וְגַם הָאֵם דֶּרֶךְ הַלְמוּד אֲכֵן מִיעֲדַת לְכָל אֶחָד, אוֹ רַק לְאֶחָד שְׁלֹא מְסַגֵּל לְלִמּוּד בְּאִפֻּן אַחֵר.

תּוֹדָה רַבָּה

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - עָרַב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ פְּרִשְׁת אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ז' אֵייר, שְׁנַת תש"פ לְפָרֵט קָטָן

לְכַבֹּד ... גִּרְוֵי יְאִיר.

קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מֶה אַתָּה צָרִיךְ לְהַתְּנֹכַח עִם אַחֲרִים ? מֶה צָרִיךְ לְעֲנֹן אוֹתָךְ מֶה אַחֲרִים אוֹמְרִים ? אָדָם חָכֵם עוֹשֶׂה מֶה שְׂטוּב בְּשִׁבְלֹו, לֹא מְעַנֵּן אוֹתוֹ מֶה הֵיחָא אוֹמֵר וּמֶה זֶה אוֹמֵר ; אִזְּ אֲנִי שׂוֹאֵל אוֹתָךְ, לָמָּה אַתָּה צָרִיךְ לְהַתְּבַלְּבֵל מֵאַחֲרִים ? עוֹד מְעַט נִצְטָרְךָ לַעֲזֹב אֶת הָעוֹלָם, אִזְּ יֵרְאוּ אֶת צִדְקַת וּגְדֻלַּת דֶּרֶךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ (הַמְּבַאֵר בְּשִׁיחֹת הַר"ן, סִימָן עו).

מהר"ש זכרוננו לברכה כותב בצנצנה (אות יג): "ויכשתיגעו לעולם האמת אז תנכחו צדקת סדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל, ועל כן מה ולמה לכם להתנפח?" אל תתנפחו עם אף אחד, "טעמו וראו כי טוב השם", תנסו בעצמכם את דרך הלמוד ותראו כמה מתוק ונעים הוא השם יתברך, "הרגילו עצמכם לזה ואז תראו ותרגישו כל מיני טעמים בחיכם", תתרגלו ללמוד לפי סדר דרך הלמוד, אז תראו ותרגישו את כל הטעמים בעולם, "כי התורה היא חיותינו בעולם הזה ובעולם הבא, חיות גשמי וחיות רוחני", התורה נותנת לנו חיים הן בגשמיות והן ברוחניות, "אשרי מי שאינו מטעה עצמו בזה העולם כלל, ויודע אשר עקר הלמוד הוא לעשות רצונו יתברך ולומד על מנת לקיים מצוותיו יתברך ולעשות נחת רוח לו יתברך", ענין שם. כאשר אדם לומד תורה, אף שאינו מבין מה שהוא לומד הרי זה יקר מאד אצל השם יתברך, הזהר הקדוש אומר (קדושים פה): "ומאן דתיאובתיה למלעי באורייתא", מי שרוצה ללמוד את התורה הקדושה, "ולא אשפח מאן דיליף ליה", ואין לו מי שילמד אותו ויתן לו להבין את מה שהוא לומד, "והוא ברחימותא דאורייתא, לעי בה, ומגמגם בה בגמגומא דלא ידע", אבל מפיו שהוא אוהב ללמוד, הוא לומד בלי להבין, "כל מילה ומילה סלקא", שידע שכל מילה של תורה שהוא לומד בלי הבנה עולה למעלה בשמים, "וקודשא בריך הוא חדי בהיהא מלה", והשם יתברך שמח עם זה. "וקביל לה", השם יתברך לוקח את המלים האלו, "ונוטע לה סתריה דההוא נחלא", ונוטע את המלים למעלה בשמים סביב נחל, "ואתעבידו מאלין מילין אילנין רברבין", ונוטעים מהמלים האלו אילנות גדולים, "ואקרון ערבי נחל", שנקראים 'ערבות', כמו שכתוב (משלי ה, יט): "באהבתה תשגה תמיד", מאהבתו לתורה הוא לומד תמיד, אפילו עם שגיאות.

מה אומר לה, כל יום שעובר בלי תורה, האדם הוא מסכן גדול; החיים עוברים כמו צל, כמו שאומר הפסוק (דברי הימים-א כט, טו): "כצל ימינו על הארץ ואין מקוה", אומרים על כך חכמינו זכרונם לברכה (מדרש בראשית רבה צו, ב): "הלואי כצלו של כחל, או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף; הלואי שהיו ימינו כמו צל של קיר שאורך קצת זמן עד שהוא חולף, או כמו צל של עץ, אבל אם מסתכלים היטב רואים שהחיים של האדם הם אפילו לא כמו צל כזה אלא הם עפים ועוברים כמו צל של צפור שעפה.

אשרי מי שמציית לרבנו בתמימות ובפשיטות, על ידי כך הוא יזכה להגיע

למִדְרָגוֹת הַכִּי גְדוּלוֹת. כְּמוֹ שֶׁרָבֵנוּ אָמַר (חיי מוהר"ן, סימן שנה): "עַל שְׁנֵי כְּתוּבֵי אֲנָשִׁים יֵשׁ לִי רַחֲמָנוּת עֲלֵיהֶם", עַל שְׁתֵּי קְבוּצוֹת שֶׁל אֲנָשִׁים אֲנִי מְאֹד מְרַחֵם, עַל אֵלּוּ אֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ יְכוּלִים לְהִתְקַרֵּב אֵלַי וְאֵינָם מִתְקַרְבִּים, וְעַל אֵלּוּ הַמְקַרְבִּים אֵלַי וְאֵינָם מְקִימִים אֶת דְּבָרִי; כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ, שִׁיְהִיָּה עֵת, בְּעֵת שִׁיְהִיָּה הָאָדָם מֵנַח עַל הָאָרֶץ עִם רִגְלָיו אֶל הַדֶּלֶת, אֲזִי יִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמוֹ הַיָּטֵב, וְיִתְחַרֵּט מְאֹד מְאֹד עַל שֶׁלֹּא זָכָה לְהִתְקַרֵּב אֵלַי, אוֹ שֶׁלֹּא קִים אֶת דְּבָרִי. כִּי אֲזִי יוֹדֵעוּ שֶׁאִם הָיוּ מְקַרְבִּים אֵלַי וּמְקִימִים אֶת דְּבָרִי, לֹא הָיָה שׁוּם דְּרָגָא בְּעוֹלָם שֶׁלֹּא הָיִיתִי מְבִיאָם לְאוֹתָהּ הַמִּדְרָגָה, אֲבָל לֹא יוֹעִיל אֲזִי", יְבוֹא זְמַן שֶׁהָאָדָם יִשְׁכַּב עִם רִגְלָיו אֶל הַדֶּלֶת, כְּלוּמָר כְּשִׁימּוֹת - (שָׁאז מְנִיחִים אֶת הָאָדָם עַל הָאָרֶץ עִם הַרְגָלִים לְכוּן הַדֶּלֶת), וְהָאָדָם יִסְתַּכֵּל אֲזִי עַל עֲצָמוֹ אֵיךְ הוּא נִרְאֶה, וְהוּא יִתְחַרֵּט, וְיִחְשַׁב: 'לָמָּה לֹא שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל רַבְּנוּ? אִם הָיִיתִי מְצִיֵּת לְרַבְּנוּ הָיִיתִי זֹכֶה לְהִגִּיעַ לְמִדְרָגוֹת הַכִּי גְבוּהוֹת בְּעוֹלָם; אֲבָל כָּבֹד יִהְיֶה מֵאַחֵר מְדִי. הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אֵיךְ אֶתְגַּבֵּר עַל הַנְּסִיווֹת הַקָּשִׁים שְׁלִי?

שְׁאֵלָה:

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי שׁוֹמֵעַ הֶרְבֵּה אֶת הַשִּׁיעוּרִים וְאֲנִי מַחִיָּה עֲצָמִי בָהֶם, בְּרוּךְ הַשֵּׁם כְּבֹד סִימָתִי פַעַם אַחַת מִשְׁנִיּוֹת, וְאֲנִי אוֹחוֹז עֲכָשְׁיוֹ בְּאַמְצַע ש"ס, יִישַׁר כַּח גְּדוֹל.

וְכַעַת לְשִׁאלָתִי, אֲנִי בַּחוּר, וְהַיָּצֵר הָרַע בּוֹעֵר בְּתוֹכִי בְּמַמְדִּים עֲצוּמִים וְאֲנִי לֹא יְכוּל לְהִתְגַּבֵּר עָלָיו. אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לָמָּה הוּא הַתַּפְשֵׁט כָּל כֵּךְ חִזֹּק בְּדִיוֹק עָלַי, לְהַכְשִׁיל אוֹתִי בַּפֶּגֶם הַבְּרִית רַחֲמָנָא לִיצְלוֹ, פַּעַם אֲנִי מִתְגַּבֵּר עָלָיו, וּבְפַעַם הַשְּׁנִיָּה הוּא גּוֹבֵר עָלַי, לָמָּה יֵשׁ לִי נְסִיווֹת כָּל כֵּךְ קָשִׁים? אֲנִי מְקוּהָ שְׂרָאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א יוֹכֵל לַחֲזֹק אוֹתִי.

כְּמוֹ כֵּן אֲנִי מַפְיץ אֶת גְּלִיוֹן הַיֵּכֶל הַקּוֹדֵשׁ בְּאֶזְרוֹ מְגוּרִי, אֲנִי מְדַפֵּס אֶת זֶה אֲצֵל מְדַפֵּס גּוֹי, אֲבָל אֲנָשִׁים אוֹמְרִים לִי שֶׁאֲסוּר לְלַכֵּת לְשֵׁם כִּי יֵשׁ שֵׁם אֵינְטֶרְנֵט פְּתוּחַ, אֲבָל אֲנִי אֶף פַּעַם לֹא רָאִיתִי שֵׁם לְכַלּוֹד, הֵאָם זֶה בְּעִיָּה?

תּוֹדָה רַבָּה

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - מוֹצָאִי שְׁכֵת קוֹדֵשׁ פְּרִשְׁת אַחֲרֵי-קִדּוּשִׁים, ח' אֵייר, שְׁנַת

תש"פ לפרט קטן

לכבוד הבחור... נרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

אתה לא יכול לתאר לעצמך כמה אתה חשוב אצל השם יתברך בזה שאתה מפיץ את העצות של רבנו ולאחרים, בזה אתה מוריד מעצמך את כל הדינים ואת כל הרע; רבנו אומר (ספר המדות, אות נאוף, סימן מא): "תקון להוצאת זרע לבטלה - שישתדל להחזיר בני אדם בתשובה", מי שרוצה לתקן מה שפגם בפגם הברית, שיעסק במצוה של להחזיר אנשים להקדוש ברוך הוא ולתורה; אין דבר יותר גדול שאדם יכול לעשות כדי לתקן מה שפגם - כמו לעסק בהפצה.

אל תקשיב לאלו שרוצים לדבר אליך נגד הפצה, אותם אנשים מדברים אל אנשים נגד הנסיעה לאומן; עם אותה טענה, שבאומן יש אינטרנט וכו', כאלו שעד אומן אין אינטרנט ועברות. אדרבא, תמשיך בהפצה באזור שלך ותתחזק עוד יותר להפיץ בעוד אזורים ובעוד ערים, על ידי זה תזכה להבטחה שאומר הזהר הקדוש (תרומה, קכח): "תא חזי", בוא וראה, "כל מאן דאחיד בינא דחייבא ואשתדל ביה, למשבק ארחא בישא", אדם שמחזיר אנשים חוטאים אל השם יתברך, "איהו אסתלק בתלת סילוקין, מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא", אדם זה זוכה לעלות למקום ששום אדם לא זוכה לעלות לשם; "גרים לאכפייא סטרא אחרא, וגרים דאסתלק קודשא בריך הוא ביקריה, וגרים לקיימא כל עלמא בקיימיה לעילא ותתא", האדם הזה מסלק טמאה מן העולם וגורם ששמו של הקדוש ברוך הוא יתקדש בעולם, האדם הזה גורם שכל העולמות מתקיימים בזכותו, "וזכי למחמי בנין לבנוי", הוא זוכה לראות בנים ונכדים, "וזכי בהאי עלמא, וזכי לעלמא דאתי", הוא זוכה לכל הדברים הטובים בעולם הזה ובעולם הבא, "כל מארי דינין, לא יכלין למידן ליה, בהאי עלמא ובעלמא דאתי", אף אחד לא יכול להרע לו - לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, "עאל בתריסר תרעי, ולית מאן דימחי בידיה", הוא נכנס לשלושה עשר שערי הרחמים ואף אחד לא יכול למנוע בידו. השם יתברך יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

האם צריך לספר לאשה הכל?

שאלה:

לְכָבוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

תּוֹדָה רַבָּה עַל הַשִּׁיעוּרִים וְהַעֲצוֹת הַחֲשׂוּבִים, בִּפְרָט עַל שְׁלוֹם בֵּית, שְׁעוּזָרִים לִי הַרְבֵּה מֵאִד.

הֵייתִי מְאֹד רוֹצָה לְקַבֵּל עֲצָה מֵרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א, יֵשׁ לִי בְרוּךְ הַשֵּׁם אֲשֶׁה מְאֹד טוֹבָה, אֲנִי מְאֹד פְּתוּחָה אֶתָּה בְרוּךְ הַשֵּׁם, אֲנַחְנוּ מְשׁוּחָחִים עַל הַכֹּל בִּיחָד, וְאֲנִי חַיִּים בְּרוּךְ הַשֵּׁם בְּשְׁלוֹם. אֲבָל הַסִּפּוּר הוּא שֵׁשׁ דְּבָרִים מְסִימִים בַּעֲסָקִים שְׁלִי שְׁמֵאֵד לֹא הֵייתִי רוֹצָה שִׁיִּגְעוּ לְאֲזָנַי זְרוֹת, וְכִמָּה שָׂרָק אֲבָקֶשׁ מֵאֲשֵׁתִי שְׁלֹא תַעֲבִיר זֹאת לְאָף אֶחָד, זֶה בְּכָל זֹאת יִזְלֹג מִמֶּנָּה, הִיא לֹא עוֹשָׂה זֹאת מֵרַע לֵב חִלּוּלָהּ, אֲלֹא זֶה פְּשׁוּט יוֹצֵא מִמֶּנָּה בְּלִי רְצוֹנָה. הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נָתַן לִי אֶת הַשִּׁכָּל לֹא לָרִיב עַל זֶה וְסִלְחָתִי לָהּ, אֲנִי רוֹצָה רַק לְדַעַת אִיד לְנֶהֱג מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה. לֹא לְסַפֵּר לָהּ זֶה גַּם לֹא פִתְרוֹן, כְּבָר פַּעַם אַחַת אֲמַרְתִּי לָהּ קֶצֶת שׁוֹנָה מֵהָאֶמֶת, וְאַחֵר כִּךְ הִיא מְאֹד נִעְלָבָה מִזֶּה.

אֲנִי תָנוּ לִי עֲצָה טוֹבָה אִיד לְנֶהֱג בַּמַּצֵּב הַזֶּה.

תּוֹדָה רַבָּה

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - מוֹצְאֵי שִׁבְת קוֹדֶשׁ פְּרִשְׁת אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ח' אֵייר, שְׁנַת תש"פ לְפָרֶט קָטָן

לְכָבוֹד... נִרוּ יָאִיר.

קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרָכָה אוֹמְרִים (סוֹטָה יז.): "אִישׁ וְאִשָּׁה - זָכוּ, שְׂכִינָה בִּינִיהֶן", כְּאֲשֶׁר חַיִּים בְּשְׁלוֹם אֲזִי זֹכִים שֶׁהַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה בְּבֵית, יֵשׁ הַשְׂרָאָה הַשְׂכִּינָה, וְאִם חֹס וְשְׁלוֹם רַבִּים, מְגַרְשִׁים אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; בְּמָקוֹם הַשְׂכִּינָה - מְגִיעַ הֵלֵא טוֹב, הַשְׁטֵן מְגִיעַ לְבֵית ה' יִשְׁמְרֵנוּ. כְּמוֹ שֶׁרַבְּנּוּ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת. אוֹת מְרִיבָה, סִימָן סו): "בְּמָקוֹם מְרִיבָה שֵׁם הַשְׁטֵן"; הַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה רַק הֵיכָן שֵׁשׁ שְׁלוֹם, כִּי שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא - שְׁלוֹם (שְׁבַת י:).

אֵתָּה לֹא צָרִיד לְסַפֵּר הַכֹּל בְּבֵית; כָּל זְמַן שֶׁאֵתָּה מְבִיא פְּרָנְסָה, אֲשֶׁתָּךְ תִּהְיֶה מֵאֲשֶׁרֶת וּמֵרָצָה, אֲשֶׁתָּךְ לֹא תִכְעַס עָלֶיךָ אִם הִיא לֹא תִדַּע אֶת כָּל פְּרִטֵי הָעֵסֶק.

הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנָנִים.

...

**איך שומרים על הילדים מקרב משפחה שמכניס בהם קשיות על האמונה?
שאלה:**

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

ראשית ברצוני לומר ישר כח גדול על כל השיעורים והחזוק, זה נותן לי חיים בכל התחומים, שאוכל להסתדר עם אשתי והילדים, ושאוכל ללמוד כל כך הרבה תורה על פי סדר דרך הלמוד.

יש לי גיס שאינו שומר תורה ומצוות, הוא הצהיר על עצמו שהוא אפיקורס. הוא מגיע הרבה לבית חמי ומאד מפריע לי שהוא מסתובב שם, בפרט כאשר הילדים שלי שואלים קשיות.

עכשיו עומדת להיות שמחה משפחתית ונשקה שם ביחד, ברצוני לדעת האם אפשר לצרף אותו למנין, לתפלה או ברפת המזון, ובכלל איך צריך להתנהג במקרה כזה. יישר כח גדול

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת אמור, י' אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד... גרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

תדבר עם ילדיך הרבה דבורי אמונה, זה מה שאתה יכול לעשות, אי אפשר לעקב אחרי ילדים עשרים וארבע שעות.

אתה יודע מה שהחברים של הבן שלך מדברים? אתה יודע מה הוא שומע ברחוב? אתה יודע מי הם החברים שלו? לצערנו ישנם הרבה מאד אנשים שפלים שיכולים לעקם את ראשם של הקטנים בקשיות מדמות, שרק במח קטן זו קשיה. כמו שרבענו אומר (שיחות הר"ן, סימן לב) ששואלים ילד קטן שאלה, שאצל מישוהו בחדר התנפצה הזכוכית של החלון והוא לקח זכוכית מחלון של החדר השני והניח בחדר הזה, ושואלים את הילד: "למה הוציאו את הזכוכית והניחו בחדר הזה, הרי עכשיו יפוצץ מהחדר ההוא, מה הועילו?!" כששואלים אותו את הקשיה הזאת וכוללים את התרוץ עם הקשיה ביחד אזי נדמה לו לקשיה גדולה ואינו יודע מה להשיב כלל כי נדמה לו לקשיא גדולה; אמנם הקשיה לא היתה ולא נבראה, כי אין לו צפורים כלל, והוא הניח את הזכוכית של החלון רק כדי

שֶׁלֹא יִהְיֶה קֶר וְכִדּוּמָה, אֲכַל הַמֶּחֱ הַקָּטָן וְשָׂאֵר מִבְּלָבֵל וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ מַה לַעֲנוֹת.
אִם רוֹצִים לְהִקְיֵם דּוֹרוֹת יְשָׁרִים יֵשׁ עֲצָה אַחַת: "לְדַבֵּר הַרְבֵּה עַל אֱמוּנָה"; כִּכָּל
שְׂמִדְבָּרִים יוֹתֵר עַל אֱמוּנָה כִּן הָאֱמוּנָה נִכְנֵית יוֹתֵר חֲזָק, מְרַגִּישִׁים אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
בְּכֹז עוֹצָמָה, מִמֶּשׁ רוֹאִים אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. כִּמוֹ שֶׁרַבְּנוֹ אוֹמֵר (לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֶלֶק א',
סִימָן סב): עַל מַה שֶׁנֶּאֱמַר בְּזֶהֱרָה הַקָּדוֹשׁ (משפטים צה.): "עוֹלִימָתָא שְׁפִירְתָּא דְּלִית לָהּ
עֵינִין, גּוּפָא טְמִירְתָּא וְאִתְגְּלִי, נִפְקַת בְּצַפְרָא וּמִתְכַּסֵּיָא בִּימָמָא, מִתְקַשְׁטַת בְּקִשּׁוּטִין
דְּלֹא הוּוּ"; אוֹמֵר רַבְּנוֹ כִּן: עוֹלִימָתָא שְׁפִירְתָּא - זֶה אֱמוּנָה, אֲכַל דְּלִית לָהּ עֵינִין -
אֵין לָהּ עֵינַיִם, כְּלוּמַר שֶׁאֲסוּר לְשֹׂאֵל קִשְׁיוֹת, אֲלֹא צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה
בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. גּוּפָא טְמִירְתָּא - הִיא מְסֻתָּרָת, כְּאֲשֶׁר תִּבְקֹשׁ מֵאֲחָד שְׂיֵשׁ לוֹ אֱמוּנָה
שְׂיִסְבִּיר לָךְ טַעַם וּסְבָרָה בְּאֱמוּנָה, לֹא יִהְיֶה לוֹ מַה לַעֲנוֹת, כִּי כְּאֲשֶׁר שׂוֹאֵלִים אֶת
הַמֵּאֲמִין בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, תִּסְבִּיר מַה הוּא הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, הוּא לֹא יִכּוֹל לַעֲנוֹת לָךְ, אֲכַל
וְאִתְגְּלִי - אֲצִלּוֹ זֶה כָּל כִּן בְּרוּר, כְּאֵלּוֹ הוּא רוֹאֶה זֹאת בְּעֵינָיִם. נִפְקַת בְּצַפְרָא - כָּל
בִּקְרָה אֱמוּנָה שׁוֹב מִתְחַדֶּשֶׁת, וּמִתְכַּסֵּיָא בִּימָמָא - וּבְמִשְׁךְ הַיּוֹם הִיא מִתְכַּסֶּה, כִּי
נִסְתָּפִים לְתוֹךְ הָעֲבוּדָה וְרָצִים אַחֲרֵי כֶסֶף, לֹאט לֹאט שׁוֹכְחִים מִהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
בְּעֵינֵי לְצַרֵּף אוֹתוֹ לְמִנֵּן וְכו'; עַל פִּי רוֹב כָּל אֵלּוֹ הֵם לֹא אֲפִיקוֹרְסִים, הֵם
אֲנָשִׁים שְׂבוּרִים וּמְדַכְּאִים, לֹא מֵתֵאִים לָהֶם לֹמֵר שֶׁהֵם שְׂבוּרִים וְצָרִיכִים תְּשׁוּמַת
לֵב, לָכֵן הֵם אוֹמְרִים שֶׁהֵם לֹא מֵאֲמִינִים, בְּחוּשְׁבָם שֶׁכִּן הֵם יִקְבְּלוּ אֶת הַתְּשׁוּמַת לֵב
שְׁלֵהֶם, אֲכַל עֲמוּק בְּלֵב גַּם הֵם מֵאֲמִינִים שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מְנַהִיג אֶת הָעוֹלָם וְהוּא
עוֹשֶׂה הַכֹּל.

אֲשֶׁרִי הַהוּרִים שֶׁמְכַנִּיסִים הַרְבֵּה אֱמוּנָה וְשִׂמְחָה בְּיַלְדֵיהֶם, עַל יְדֵי זֶה הֵם יִרְאוּ
הַרְבֵּה נַחַת.

הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

**הָאֵם אֲנִי חַיֵּב לַעֲזֹב אֶת הַחֲסִידוֹת שְׁלִי, כְּדִי לְהִיּוֹת חֲסִיד בְּרִסְלָב?
שְׂאֵלָה:**

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

יִישָׁר בַּח גְּדוֹל עַל שְׁעוּרֵי הַחֲזוּק וְהַמְּכַתְּבִים שֶׁמִּמֶּשׁ מַחִיִּים אוֹתִי. רְצִיתִי לְשֹׂאֵל, גְּדֻלְתִּי
בְּחִסְדִּיּוֹת מְסִימָת, בְּרַצוֹנִי לְדַעַת הָאֵם אֲנִי חַיֵּב לַעֲזֹב אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלִי וְאֶת הַחֲסִידוֹת שְׁלִי כְּדִי

להיות חסיד ברסלב?

דברתי על זה עם מישהו חסיד ברסלב, והוא הראה לי מה שרבונו אומר על אברהם אבינו שהוא עוב הכל ולא הסתכל על אף אחד, וכל יהודי צריך להתנהג כך, אבל לי זה נראה קצת מגזם, מדוע שאצטרך לעזב קהלה חרדית של יראי השם, רק כדי שאוכל לקחת גם את העצות של רבנו הקדוש? אני מקנה שראש הישיבה שליט"א יוכל להבהיר לי את זה, ואני רוצה להודות על השיעורים המדהימים שכל כך הרבה עוזרים לי בחיים, ברוך השם זכיתי לסים שלש פעמים ששה סדרי משנה, כבר מעל חצי שנה אני אומר שנים מקרא ואחד תרגום כל שבוע, כבר גמרתי את רוב שלחן ערוך ורוב מדרש רבה ואת כל הנ"ד, ואני מקנה שלא יאריך הזמן עד שאעשה סיום גדול על בבלי וירושלמי, חוץ מעוד הרבה שעורים שאני לומד ברוך השם, וחוץ מעוד הרבה עצות של רבנו הקדוש שמלוות אותי ממש על כל צעד ושעל, אני לא יכול להודות לכם מספיק.

ישר כח גדול

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת אמור, י' אייר, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד... גרו יאיר.
קבלתי את מכתבך.

אני לא יודע מי הוא החסיד ברסלב הזה ואם יש לו בכלל שיכות עם רבנו; לפי מה שאתה מתאר לי את התשובה שלו וכו', הוא לא יודע מה רבנו רוצה מאתנו.

רבנו לא רוצה לקחת אנשים מהמסורת שלהם, מהדרך שבה הם חיים; רבנו רוצה דבר אחד, להביא אותנו לכזו מדרגה שנחיה עם השם יתברך, שנזכר שאין שום תכלית אחרת בעולם רק לעבוד את השם יתברך, לא משנה במי מדבר ומאיזה מוצא מגיעים - שיחיו את החיים באמונה ובשמחה. כמו שרבונו אמר בנסיעתו לנאנורייטש (חיי מוהר"ן, סימן רנ): "יש לאל ידי להחזיר כל העולם כלו למוטב, ולא מבעיא ישראל קדושים", לא רק את היהודים אני יכול להחזיר להשם יתברך, אלא כל האמות העולם כולם אני יכול להחזיר להשם יתברך, והייתי יכול להוליכם סמוך לדת ישראל", אפילו את האמות העולם אני גם יכול להחזיר אל השם יתברך.

לכן אני מבקש ממך, תמשיך להשאר מקשר למקום שגדלת בו, אל תלך

מִהַחֲסִידוֹת שֶׁלָּךְ. קַח אֶת הַחֲזוֹק שֶׁל רַבְּנוּ בְּאֶפֶן אִישִׁי ; תִּלְמַד אֶת הַשִּׁיעוּרִים שֶׁלָּךְ בְּסֹדֶר דֶּרֶךְ הַלְמוּד (כַּמְבָּאָר בְּשִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן עו) וְתִתְבוּדָה, תְּדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, תִּבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ כָּל דָּבָר, תְּשִׁיחַ אֶת לִבְךָ אֵלָיו וְתִכְנִס אֶת הַשְּׂכִינָה לְבֵית, כְּלוּמָר שֶׁתִּרְאֶה שְׂיִהְיָה שְׁלוֹם בְּבֵיתְךָ. כִּמוֹ שֶׁחֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרָכָה אוֹמְרִים (סוֹטָה יז): "אִישׁ וְאִשָּׁה - זָכוּ, שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן", כְּאֲשֶׁר חַיִּים בְּשְׁלוֹם אֲזִי זֻכִּים שֶׁהַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה בְּבֵית, כִּי שְׁמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא 'שְׁלוֹם' וְכֲאֲשֶׁר חַיִּים בְּשְׁלוֹם יֵשׁ הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה.

אֵל תִּתְבַּלְבֵּל מֵאַחֲרִים, תַּעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּדֶרֶךְ שֶׁלָּךְ. כִּמוֹ שֶׁרַבְּנוּ אוֹמְרִים (לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן, הַשְּׁמִטָּה, תַּחֲלַת חֶלֶק שְׁנִי): עַל הַפֶּסוּק (יִחְזָקָאֵל לג, כד): "אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם", שֶׁאַבְרָהָם עָבַד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כִּי הוּא הָיָה אֶחָד לְבָדּוֹ, הוּא לֹא הִסְתַּכֵּל עַל אֶף אֶחָד בְּעוֹלָם; כְּאֲשֶׁר אָדָם מִסְתַּכֵּל רַק עַל עֲצָמוֹ אֲזִי הוּא אָדָם מְאֹשֶׁר, אָדָם מְרֻצָּה. בְּשָׂבִיל מַה חָסֵר לָךְ לַעֲשׂוֹת מַחֲלָקָת וְכוּ'? בְּשָׂבִיל מַה חָסֵר לְלַכֵּת לְהַתְגַּרוֹת בְּאַחֲרִים לְסַפֵּר לְכֻלָּם: "אֲנִי חָסִיד בְּרִסְלָב"? מַה חָסֵר לָךְ שֶׁכֻּלָּם יִתְחִילוּ לַחֲלֹק עֲלֶיךָ? יוֹצִיאוּ אוֹתָךְ מִחוּץ לַמִּשְׁפָּחָה, יִתְרַחֲקוּ מִמֶּךָ כִּמוֹ שֶׁמִּתְרַחֲקִים מִחוּלָּה; לָכֵן טוֹב לָךְ יוֹתֵר לְהִיּוֹת מְקַשֵּׁר לְרַבְּנוּ בְּסֹתֵר, תִּלְמַד וְתִתְפַּלֵּל וְתִהְיֶה שְׂמֵחַ. הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲזֹר שְׂתַפְּלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אִיךָ אַבְרָהָם יָכוֹל לְהַתְגַּבֵּר עַל הַנְּסִיווֹת שֶׁלוֹ?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי שׁוֹמֵעַ פְּעָמִים רַבּוֹת בְּשִׁיעוּרִים שֶׁרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א אוֹמֵר שֶׁבְּחֹרֵר הוּא מִסְכֵּן, כִּי הוּא עֲדִיין לֹא הִתְחַתָּן, אֲבָל לְאַבְרָהָם הָרִי כָּבֵד יֵשׁ אִשָּׁה, לָמָּה שִׁילָךְ לַחֲפֹשׁ שְׁטִיּוֹת וְלִכְלוֹד. אֶת זֶה מֵאֵד קָשָׁה לִי לְשׁוֹמֵעַ, כִּי בְרוּךְ הַשֵּׁם הִתְחַתַּנְתִּי עִם אִשָּׁה טוֹבָה, וְיֵשׁ לָנוּ חַיִּים טוֹבִים בְּרוּךְ הַשֵּׁם, וּבְכָל זֹאת אֲנִי לֹא יָכוֹל לְהַפְסִיק לַחֲשֹׁב עַל לְכַלּוֹד, אֲנִי מְכַרְח לַחֲשֹׁב עַל נָשִׁים זָרוֹת, עַל הָאֲחִיוֹת שֶׁל אִשְׁתִּי, וְכֵן הִלָּאָה אֲנִי מִתְמוּדָד עִם הָרַבָּה נְסִיווֹת, אֲנִי לֹא מְסַגֵּל לְשִׁמּוֹר עַל הָעֲנִינִים, וְאֲנִי לֹא מְסַגֵּל לְשִׁמּוֹר עַל הַמַּחֲשָׁבָה.

הֵאֵם יֵשׁ גַּם עֲצָה עֲבוּרִי?

יִישָׁר כַּחַ

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת אמור, י' אייר, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד... גרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

כאשר לא שומרים את המחשבה ואת העינים, מסתכלים בעברות ונופלים בפגם הברית נשאים דבוקים לזה אפילו אחרי החתנה ה' ישמרנו. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (קדושין כט): "בן עשרים שנה ולא נשא אשה... כל ימיו בהרהור עברה", מי שמהרהר בעברות יהיה לו קשה אפילו אחרי החתנה להיות עם מן טהור; הדרך היחידה שאפשר להפטר מכל המחשבות הרעות האלו היא רק על ידי תורה ותפלה, אם לומדים תורה ומבקשים מהשם יתברך אז המוח מתנקה לאט לאט עד שגחלצים מזה לגמרי.

לכן אם אתה כל כך דבוק לעברות, שעל אף שפך התחנת אתה לא יכול להיות עם אשתך בלי לחשב על אחרת וכו', הראש שלך לא אתה, אתה חושב יומם ולילה על אחריות שלך ועל זרות השם ישמרנו, אתה רוצה לרוץ בחזרה לסרטים המגעילים שראית - תתחיל שיעור במשניות; תאמר הרבה משניות ולאט לאט תקבל מן טהור, אתה תהיה שמח ומרצה עם אשתך.

כאשר אתה לומד משניות אל תשבר ברוחך שאתה לא מבין, כי מלהסתפל כל כך הרבה סרטים ולפול בפגם הברית מאבדים את כח הרפוי, העברה של פגם הברית מטמטמת את הראש, לא מבינים את הלמוד. ואפילו ראש טוב שפן מבין את הלמוד, המחשבה שלו מתעופפת והוא לא יכול ללמוד; אתה אמור את המלים של המשניות, זה יטהר אותך מכל הלכלוך.

עוד עצה יש, העצה של רבנו; עצת ה"התבודדות", העצה שמשית יכניס בעולם. תשית את לבך אל השם יתברך, תבקש ממנו שימחל לך על הכל, תבכה אל השם יתברך: "רבנו של עולם נפילתי כל כך רחוק, כל כך הסתפכתי, אני חושב רק על עברות; אני כל הזמן רוצה לרוץ בחזרה ככלב שב אל קיאו; תמחל לי השם, אני כבר הולך להיות טוב, אני כבר הולך לשמור על המחשבה שלי ועל העינים שלי.

אבא רחמן, אני לא יכול לבד, אני צריך שתעזור לי. אני מבקש ממך מאד, אני

רוֹצֵה מִחַ טְהוֹר, אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ עִם אִשְׁתִּי, אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְהִתְעַסֵּק בְּמַחְשְׁבוֹת
עַל אֲחֵרִים, מְתִי גַם אֲנִי אֲזַכֶּה לְהִיּוֹת צָדִיק?"

כִּךְ תִּתְחַנֵּן אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְאִז תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ וּמְרֻצָּה, אִתָּה תַּעֲזֹב אֶת
הַסֵּרִטִים הַמְּגַעִילִים וְהַדּוּחִים, אִתָּה תוֹדֶה וּתִשְׁבַּח לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁיֵּשׁ לָךְ אִישָׁה
וְיִלְדִים, אִתָּה לֹא תִדְמִיין מְאַחֲרִים.

אִם תִּהְיֶה חֹזֵק בְּשִׁתִּי הָעֲצוֹת הָאלוּ - "תוֹרָה וּתְפִלָּה" - אִז תִּהְפֹּךְ לְצָדִיק גָּדוֹל.

...

יֵשׁ לִי שְׁנֵי אֲחִים מְבַגְרִים מַעְלִי, מְתִי כָּבֵד אֶתְאָרְס?

שְׁאֵלָה:

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיִּשִּׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי בַּחוּר בֶּן תִּשְׁעַ עֶשְׂרֶה, יֵשׁ לִי עוֹד שְׁנֵי אֲחִים מְבַגְרִים שְׁעֵדִין לֹא הִתְחַתְּנוּ, וְאֲנִי לֹא
יודֵעַ מֶה לַעֲשׂוֹת. אֲנִי כָּל כֹּךְ רוֹצֵה לְהִתְחַתֵּן כָּבֵד, וְאֲנִי אֶפִּילוֹ לֹא יָכוֹל לְדַבֵּר עַל זֶה עִם אָבִא
שְׁלִי, מֶה אֲנִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת?

יִישַׁר כַּח

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת אָמֹר, "אֲאִיר שְׁנֵת תש"פ לְפָרִט קָטָן

לְכַבֹּד הַבַּחוּר... נִרוֹ יֵאִיר.

קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֶה יִהְיֶה לָךְ מִזֶּה שֶׁתְּדַבֵּר עִם אָבִא שְׁלָךְ? מֶה אָבִא שְׁלָךְ יָכוֹל לַעֲזׁוֹר לָךְ? הוּא
הֵרִי יוֹתֵר שְׁבוּר מִמֶּךָ, הוּא עוֹמֵד וּמִצְפֶּה שְׁכָּבֵר יִהְיוּ שְׂמֵחוֹת בְּבֵית.

הַשְׁדּוּף שְׁלָךְ הוּא לֹא בִידִים שֶׁל אָבִא שְׁלָךְ וְהַשְׁדּוּכִים שֶׁל אַחִיךָ גַּם הֵם לֹא
קְשׁוּרִים לְאָבִא שְׁלָךְ וְלֹא לְאָף אֶחָד, זֶה רַק בִּידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּמוֹ שֶׁחֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם
לְבָרְכָה אוֹמְרִים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה סח, ג): "מִצֵּינוּ בְּתוֹרָה בְּנִיָּאִים וּבְכַתוּבִים שְׂאִין זְוִיגוֹ
שֶׁל אִישׁ אֶלָּא מִהֲקִדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא", בְּתוֹרָה כָּתוּב (בְּרֵאשִׁית כד, ג): לָכֵן וּבִתְוֹאֵל אָמְרוּ
לְאַלְעִזָּר עֶבֶד אַבְרָהָם: "אֲנַחְנוּ לֹא יְכוּלִים לִמְנוּעַ מִרְבָּקָה לְהִתְחַתֵּן עִם יִצְחָק, כִּי
מֶה יֵצֵא הַדָּבָר", בְּנִיָּאִים כָּתִיב (שׁוֹפְטִים יד, ד): "וְאָבִיו וְאִמּוֹ לֹא יָדְעוּ, כִּי מֶה הִיא",
הוֹרִיזוּ שֶׁל שְׂמִשׁוֹן הַגָּבוֹר לֹא יָדְעוּ שֶׁהַשְׁדּוּף שֶׁלּוֹ שְׂמִצָּא מִגִּיעַ מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ;

ובכתובים כתיב (משלי יט, יד): "בית והון נחלת אבות, וימה' אשה משפלת", בית ורכוש אפשר לקבל בירושה מההורים, אבל שדוף אי אפשר לקבל מההורים בירושה, זה מגיע רק מהשם יתברך לבדו.

הנה לך תפלה שמוהרא"ש כתב לבחורים לאמרה כל יום; תאמר זאת כל יום ואז תזכה למצוא את זיווגך בקרוב:

"רבונו של עולם, אב הרחמן, עזר לי שכבר אזכה למצוא שדוף טוב, שאזכה להתחתן במהרה ובקלות ולא אצטרף יותר לחפות כל כך הרבה זמן.

רבונו של עולם, אני יודע שלא התנהגתי כמו שצריך, ושלל תמיד הייתי כל כך טוב ופשוט. אבל אני מבקש ממך, רבונו של עולם, שלא תסתכל על זה ותמנע ממני בגלל זה את זיווגי. תמחל לי על כל מה שעשיתי שלא כראוי, ועזר לי שכבר אתחתן מהר, וזה יעזור לי וינצל אותי שלא אעשה יותר עברות ושכבר אהיה טוב ופשוט.

מה אעשה, רבונו של עולם? מצדי אני מוכן להתחתן היום בלילה! מה אני יכול לעשות שעדיין לא מצאתי את השדוף שלי? אני מחכה ומחכה ואני מבקש ממך כבר כל כך הרבה זמן שאני כבר רוצה להתחתן, ובינתיים זה עדיין לא הגיע.

חז"ל אומרים שאדם שמתחתן אחרי גיל עשרים, הוא כבר כל החיים יחשב על עברות, ואתה אומר על אדם כזה שעצמותיו יתמוססו. למה שיגיע לי כזה ענש חמור שעצמותי יתמוססו? וכי מה אני אשם? למה זה מגיע לי? וכי לא מספיק לי הצער והכאב הנורא שיש לי מעצם זה שעדיין לא התחתנתי?

רבונו של עולם תעזר לי שאזכה להתאזר בסבלנות, ולחפות ברוגע עד שכבר אזכה להתחתן. עזר לי שלא יהיו לי קשיות עליך. עזר לי שאאמין באמונה שלמה שאתה עושה הכל רק לטובה, ולכל דבר יש חשבון מדויק, וכזה אתחזק ולא אהיה כל כך שבור מהקשיים שלי.

רבונו של עולם, רק אתה יכול להבין אותי! רק אתה יודע את הרגשות שלי! איך אני מרגיש כל כך מבולש ומשפל ממני בעצמי! שכל החברים שלי כבר התחתנו ורק אני נשארתי לבד! עזר לי שהבזיונות יהיו לכפרת עוונות שבוהא אכפר על כל העברות שלי, שיותר לא אצטרף לסבל כל כך הרבה ושכבר אזכה להתחתן בקרוב. אני יודע ואני מאמין, אבא יקר, שאתה בנדאי לא תעזב אותי. סוף כל סוף אני יודע להתחתן. ולכן אני מבקש ממך, רבונו של עולם, שפאשר כבר אזכה

לְהַתְחַתֵּן שְׁאֲזָכָה לְשָׁלוֹם בֵּית טוֹב, שְׁאֵף פַּעַם לֹא אָרִיב בְּבֵית, שְׁתָּמִיד תִּשְׁרָה אֲצִלְנוּ
אֶהְיֶה אֶחָדָה וְשָׁלוֹם וְרַעוּת, שְׁנֹאֲהֵב זֶה אֶת זֶה וְיִהְיוּ לָנוּ חַיִּים מְאֻשְׁרִים בְּיַחַד,
וְשִׁלְעוֹלָם לֹא אֲצַטְרֵף לְהִתְגָּרֵשׁ חֵס וְשָׁלוֹם.

עֶזֶר לִי שְׁתָּמִיד אֶהְיֶה וְתָרֵן, שְׁתָּמִיד אֲוֹתֵר לֹא אָרִיב רַק תָּמִיד אֶעֱזֹר. שְׁיִהְיֶה לָנוּ
בֵּית שְׂמֵחַ, שֶׁהַשְׂמֵחָה תִּהְיֶה מְרֻגָּשֶׁת בְּאוֹרֵר אֲצִלְנוּ בְּבֵית. שְׁאֲזָכָה לִילְדִים בְּרִיאִים
וּבְשֻׁרִים, שְׁאֲגַדֵּל אוֹתָם בְּדֶרֶךְ הַיְּהוּדוּת הַפְּשָׁרָה וְאֶרְאֶה הֶרְבֵּה נִחַת יְהוּדִית מֵהֶם.
שְׁבִיתִי יִהְיֶה פְתוּחַ לִיהוּדִים אֲחֵרִים לְהִכְנָסֵת אוֹרְחִים וְלַעֲשׂוֹת הֶרְבֵּה צְדָקָה וְחֶסֶד.
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, קִבֵּל אֶת תְּפִלָּתִי, וְעֶזֶר לִי כִּכֹּר, בְּזָכוֹת כָּל הַצְּדִיקִים וּבַפֶּרֶט
בְּזָכוֹת רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ רַבֵּנוּ נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, וּבְזָכוֹת רַבֵּנוּ אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה
בֶּן מִנְחֵם זָאב זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, שְׁתַּקֵּן תְּפִלָּה זֹאת, אָמֵן כֵּן יִהְיֶה רָצוֹן".
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

איש אמונות

מה שאשה יכולה לעשות עם בעלה אף אחד לא יכול לעשות.
בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אחרי-קדושים, ד' אייר, שנת תש"פ לפרט

קטן

לכבוד מרת ... תחיי.

דרישת שלום מבעלך היקר ... גרו יאיר; הוא לומד בכולל בהתמדה גדולה,
הוא מתנהג בשורה, הוא מוסיף לי חיים.

בכלל הכולל נותן לי חיים, בראותי איך שאברכים לומדים בהתמדה עצומה.
אני מקנה שאת מעריכה אותו ומראה לו שאת שמחה שהוא לומד, כי החזוק
שמקבלים מהאשה זה החזוק הכי גדול; מה שאשה יכולה לעשות עם בעלה - אף
אחד לא יכול לעשות. לכן תכבדי אותו ותספרי לו כמה את שמחה שהוא לומד.

תחיי חיים פשוטים; אל תלכי אחרי אלו שקונים דברים יקרים, את תלכי
בדרך שלך כפי שלמדת כל השנים בבית פיגא.

ראש הישיבה שלכם.

...

הפצה - הפרנסה הכי טובה.

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אחרי-קדושים, ד' אייר, שנת תש"פ לפרט

קטן

לכבוד יקירי ... גרו יאיר.

כשאני מדבר עם האברכים שילכו לעשות הפצה ואני אומר להם כמה כסף
מרויחים מהפצה - הם לא ממש מאמינים לי, אבל אם אתה תספר את הספור שלך,
שאבדת את פרנסתך עכשיו בקורונה ולא התעצלת, אתה הולך לעשות הפצה

בַּבִּתִּים וְאַתָּה מְצַלִּיחַ, אַתָּה מְרוֹיחַ יוֹתֵר כֶּסֶף בַּחֲצֵי מֵהֶזְמֵן - אֲזוּ הֵם יֵאָמְנוּ לִי.
רַחֲמָנוּת עַל הָאֲנָשִׁים שְׁעוֹבָדִים מֵהַבֶּקֶר עַד הַשְּׁעוֹת הַמְאַחֲרוֹת שֶׁל הַלֵּילָה וְלֹא
מִסְגָּלִים לְפָרְנֵס אֶת עַצְמָם, בְּזֶמֶן שְׁמִי שֶׁהוֹלֵךְ לַעֲשׂוֹת הַפֶּצֶה מְרוֹיחַ יוֹתֵר כֶּסֶף בַּחֲצֵי
מֵהֶזְמֵן וְהוּא לֹא מְשַׁעֲבֵד לְאַף אֶחָד. מִזִּכִּים אֶת הָרַבִּים וּמִצִּילִים נַפְשׁוֹת מִיִּשְׂרָאֵל,
וְעוֹסְקִין בַּתְּקוּן הָעוֹלָם.

כַּנְרָאָה שֶׁזוּ עֲבוּדָה קָשָׁה לְהִיּוֹת תָּם, כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַתָּם (סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֶׂה ט'
- מַחֲכֵם וַחֲמֵם): "אֲנִי רוֹאֶה שְׁיוֹתֵר קָשָׁה לְהִגִּיעַ לְתַמִּימוֹת שְׁלִי מִלְּהִגִּיעַ לְחַכְמוֹת שְׁלִי".

...

לְהַדְפִּיס שׁוֹב אֶת הַסֵּפֶר "אֲשֶׁר בִּנְחַל"

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פֶּרֶשֶׁת אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ד' אֵייר, שְׁנַת תש"פ לַפָּרֹט
קִטָּן
לְכָבוֹד יְקִירִי ... נִירוּ יְאִיר.

מְאֹד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, עֲכָשְׁיוֹ שֶׁהָעוֹלָם זָקוּק לְרַחֲמִים רַבִּים, כָּל אֶחָד זָקוּק
לִישׁוּעוֹת, רְפוּאוֹת וּפְרִנָּסָה; זֶה הַזְמַן הַנִּכּוֹן לְהַדְפִּיס שׁוֹב אֶת הַסֵּפֶר "אֲשֶׁר בִּנְחַל".
מוֹהֲרָא"שׁ הַבִּטִּיחַ שְׁמִי שֶׁיִּשְׁקַח חֵלֶק בְּהַדְפַּסַּת הַסֵּפֶר הַקְדוּשׁ הַזֶּה יֵרָאֶה נִסִּים
גְּדוֹלִים.

לְכֵן אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד שֶׁתִּתְאַמֵּץ יוֹתֵר מִכִּפִּי יְכַלְתִּיךָ לַעֲזוֹר לִי לְהַדְפִּיס אֶת
הַסֵּפֶר אֲשֶׁר בִּנְחַל בְּאִידִישׁ לְזִכּוֹת כָּל הַיְּהוּדִים הַצָּרִיכִים רְפוּאוֹת וְלִזְכוֹת שְׁכָל יְלָדֵי
יִשְׂרָאֵל יַחֲזִירוּ כְּבֹר לְתַלְמוּדָם, שְׁיִתְּרוּ לְפִתּוֹחַ אֶת הַתַּלְמוּדִי תוֹרָה, וְשִׁפְתֵי
הַמְדַּרְשׁוֹת יִפְתְּחוּ בַּחֲזָרָה.
אֲנִי מִקְנֶה שֶׁתִּקְבַּל אֶת בְּקִשְׁתִּי.

...

צָרִיכִים כָּל הַזְמַן לְהִתְחַדֵּשׁ.

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פֶּרֶשֶׁת אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ה' אֵייר, שְׁנַת תש"פ לַפָּרֹט
קִטָּן
לְכָבוֹד ... נִירוּ יְאִיר.

שְׁבַח לֹא-ל, אֲנַחְנוּ כְּבֹר מִתְכַּוְּנִים לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל רַבֵּנוּ; הַתְּחַלְנוּ לַעֲבוֹד

באומן להכין את המבנה לקראת ראש השנה שנת תשפ"א הבא עלינו לטובה, וכן אנחנו כבר מתכוננים לערוך את התכנון של האכל והמיטות.

אני מקנה שתהיה בראש השנה עם החבורה שלנו, אתה וילדיך; גם השנה יהיה לנו את המלמדים המסורים, הלומדים ומתפללים עם הילדים בימים שלפני החג וגם במהלך החג.

החכם עיניו בראשו - אדם חכם חושב על העתיד להיות, לכן תרשם כבר כדי שישמרו לך מטה ואכל.

מאד אבקש ממך שתתחדש ותתענן; רבנו הקדוש אומר (שיחות הר"ן, סימן נא): "אין טוב להיות זקן, הן חסיד זקן והן צדיק זקן. זקן אין טוב", אסור להיות זקן, להיות זקן זה לא טוב; צריך כל הזמן להתחדש, לא ללכת אחר עצת היצר הרע שרק רוצה שהאדם יהיה זקן. מוהרא"ש אומר, שלכן נקרא היצר הרע (קהלת ד, יג): "מלך זקן וכסיל", כי זו העבודה שלו, הוא עושה אותנו זקנים; לכן עלינו ללכת בכוון ההפוך ממנו ולהתחדש תמיד.

חכמינו הקדושים אומרים (ספרי ואתחנן פסיקתא ו, הובא בבית יוסף אורח חיים, ריש סימן סא): "בכל יום יהיו בעיניך פחדשים", כל יום צריכים להתחיל ללמוד, להתפלל ולעבוד את השם. יתברך כאלו זה דבר חדש. הקדוש ברוך הוא יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

הקונטרס "סבלנות לילדים" באנגלית יפה מאד.

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת אחרי-קדושים, ה' אייר, שנת תש"פ לפרט

קטן

מרת ... תחי'.

קבלתי עכשיו את הקונטרס החדש "סבלנות לילדים" שתרגמת לאנגלית, זה נפלא ביותר.

הקדוש ברוך הוא ימן לך כחות ורצונות להמשיך הלאה בעבודה הקדושה, ללכת בדרכיו של מוהרא"ש זכותו יגן עלינו להפיץ את האמונה ואת העצות של רבנו לכל העולם.

...

לְשֹׁמֵר עַל רִגְשׁוֹת הַזֵּוּלָה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת אַחֲרֵי-קִדּוּשִׁים, ה' אֲיִיר, שְׁנַת תש"פ לַפָּרֹט

קָטָן

לְכָבוֹד אֱהוּבִי ... גִּירוֹ יֵאִיר, תִּלְמִיד יְשִׁיבַת תַּפְאֶרֶת הַתּוֹרָה בְּרֶסֶלֶב.

אַתָּה בַּחֲוֹר חָכָם עִם מַדּוֹת טוֹבוֹת אֲכַל יֵשׁ דְּבַר אֶחָד שֶׁעָלֶיךָ לְתַקֵּן, כִּי בַּחֲוִירִים נִפְגָּעִים וְכְאוֹבִים מִמֶּךָ.

כְּשֶׁאַתָּה מְרִיחַ שְׁמִדְבָּרִים מְשֻׁדּוּף לְאֶחָד מִבַּחֲוִירֵי הַיְשִׁיבָה, בְּמָקוֹם שֶׁתִּשְׁמַר עַל רִגְשׁוֹת הַבַּחֲוֹר וְלִסְתֵּם אֶת הַפֶּה שֶׁהוּא לֹא יִפְגַע, אַתָּה חוֹשֵׁב רַק עַל הַכָּבוֹד שֶׁלְּךָ; וְאַתָּה דוֹאֵג שֶׁכָּלֵם יִדְעוּ שֶׁיִּדְעֶתָ, שֶׁאַתָּה יוֹדֵעַ; אַתָּה, וְעוֹד פַּעַם אַתָּה, וְעוֹד פַּעַם אַתָּה.

דְּבַר רֵאשׁוֹן אַתָּה צָרִיךְ לַחֲשֹׁב שְׂאוּלִי זֶה בְּכָלֵל לֹא אֶמֶת, שְׁנִית, מַה תַּעֲשֶׂה אִם הַשְׁדּוּף לֹא יֵצֵא לַפֶּעַל? הַבַּחֲוֹר הָרִי יִתְבַּהֵּה וְיִצְטָעַר. וְאַפִּילוֹ כְּשֶׁהַשְׁדּוּף בֵּן יוֹצֵא לַפֶּעַל, מַה יִּהְיֶה לְךָ מִזֶּה שֶׁכָּלֵם יִדְעוּ שֶׁאַתָּה יֹדֵעַתָּ לִפְנֵי כּוֹלֵם? זֶה בָּא מִקְטָנוּת.

אֲנִי כּוֹתֵב לְךָ זֹאת כִּי אֲנִי אוֹהֵב אֶתְךָ; אֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁתִּקְבֹּל אֶת דְּבָרֵי הַמוֹסֵר שְׁלִי, וְלֹא רַק שְׁלֹא תִרְוֵץ כְּמוֹ עֹז לְסַפֵּר לְכָלֵם וְכו', אֲלֵא כְּשֶׁתִּשְׁמַע אֵיךְ שְׁבַחֲוִירִים אֲחֵרִים שֶׁאֵינָם יוֹדְעִים כָּלִים מְדַבְּרִים מִשִּׁידוּכִים לֹא תִקַּח חֵלֶק בָּזֶה, רַק תֵּשֵׁב עִם פֶּה סְתוּם כְּדִי לֹא לְגַרֵם צַעַר לַזּוּלָה.

לְךָ תִּבְקַשׁ מַחִילָה מִהַבַּחֲוֹר ... עַל שֶׁצִּעַרְתָּ אוֹתוֹ.

...

אֶל תִּקַּח לֵלֵב שְׁמִדְבָּרִים עָלֶיךָ

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת אַחֲרֵי-קִדּוּשִׁים, ה' אֲיִיר, שְׁנַת תש"פ לַפָּרֹט

קָטָן

לְכָבוֹד אֱהוּבִי יִקְרִי ... גִּירוֹ יֵאִיר.

אֵין לִי מַלִּים לְהוֹדוֹת לְךָ עַל זֶה שֶׁאַתָּה עוֹזֵר לִי לִבְנוֹת אֶת "קִרְיַת בְּרֶסֶלֶב" עַל שֵׁם רַבִּינוֹ.

עֲזָרְתָּ לִי כָּל הַשָּׁנִים בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ; כָּל הַקַּעֲמָפִים, בְּנִית וְאַרְגָּנוֹת כְּמַעַט הַכָּל וְעַכְשָׁיו יֵשׁ לְךָ אֶת הַזְכוּת לִבְנוֹת אֶת הַקִּרְיָה.

אל תקח ללב כשמדברים עליך, מדברים עליך שאתה מרויח כסף, שאתה לא בונה כמו שצריך וכו' וכו'; גם עלי מדברים ועל כל אנשי שלומינו היקרים העוסקים במסירות נפש גם מדברים.

מי שרוצה לקנות ולכנות לבד יכול לעשות מה שלב חפץ ואני מאחל לו הצלחה בכל מעשה ידיו, אבל במוסדות של הקריה אכניס רק את אלו שקונים ובונים דרך הנהלת הקריה.

ומה אני מבקש: תשתק ותבליג; אל תענה, אל תתנפח ואל תתרגז את מעשיך; ועל ידי זה תתקן הכל, זה יהיה בשבילך תשובה על מה שאתה צריך לתקן.

מה בן? תדבר בצורה יפה אל כל אנשי שלומינו; אף אחד לא מתכוון להרע, כולם יקרים וישרים. על ידי שתדבר בצורה יפה תוכל להרגיע את כולם, כמו שאומר החכם מכל אדם (משלי טו, א): "מענה רך", מי שמדבר דבורים רכים, "ישיב חמה", משיב ומסלק את הפעס.

...

משיח יבוא בזכות החסד

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת אחר-קדושים, ה' אייר, שנת תש"פ לפרט

קטן

לכבוד אהובי יקירי ... נרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

מאד שמחתי לראות שאתה לומד את הדף היומי; אתה משתתף בסדר למוד

הדף היומי.

גם נהניתי מאד שנזכרת בעת שלמדת (שבת נג): את הספור עם היהודי שנשא אשה בלי ידים, "ולא הכיר בה עד יום מותה", הוא לא חשב על כך שהיא בלי ידים; נזכרת מזה שאנחנו מדברים כל הזמן בשעורים מהספור הזה, בגדל מעלת האיש הזה שראה אצל אשתו רק את הטוב.

תמשיך במעשי החסד; מוהרא"ש אומר שמשיח יבוא בזכות "חברי ההצלה"

האמיצים המוסרים נפשם פשוטו כמשמעו להציל יהודים.

תמשיך להציל יהודים; זכור את מה שחקמינו זכרונם לברכה אומרים

(סנהדרין לו.): "כָּל הַמְקֵימִים נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל מַעֲלָה עָלָיו הַפְּתוּב כְּאִלוֹ קֵיִם עוֹלָם מֵלֵא".

אֲנִי אוֹהֵב אוֹתָךְ.

...

תְּלִמֵד עִם הָאֲבָרְכִים הַצְעִירִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ה' אֵייר, שְׁנַת תש"פ לַפָּרֶט

קָטָן

לְכָבוֹד אֱהוּבִי נֵרוֹ יֵאִיר.

מֵאֵד אֲכִיר לָךְ טוֹבָה אִם תִּקַּח אֶת הָאֲבָרְכִים הַצְעִירִים וְתִלְמַד אִתָּם. אִם יֵשׁ לָךְ שְׁנֵי אֶפְשָׁרוּיּוֹת לְחִבְרוּתָא אוֹ אֲבָרָךְ צָעִיר אוֹ אֲבָרָךְ שְׁעוֹמֵד כַּמָּה שָׁנִים אַחֲרֵי הַחֲתֻנָּה, עָדִיף שֶׁתִּקַּח אֶת הָאֲבָרְכִים הַצְעִירִים; חָשׁוּב מְאֹד שֶׁהֵם עוֹד יִלְמְדוּ קֶצֶת, הָאֲבָרְכִים הַמְבַגְּרִים יִסְתַּדְּרוּ אִיכָשָׁהוּא וְכו'. קַח אֶת הָאֲבָרְכִים הַצְעִירִים וְתִלְמַד אִתָּם, לַפְּנוֹת בְּקָר וּבְעֶרֶב בְּהַתְמַדָּה רַבָּה.

יֵשׁ לִי כְּזוֹ חֵיוֹת לְרֵאוֹת אֶת הַכּוֹלֵל פּוֹרֵחַ וְגִדֵּל, סִפְסָלִי בֵּית הַמִּדְרָשׁ מִתְרַבֵּים וְלוֹמְדִים הֵלֵכָה בְּהַתְמַדָּה; אֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁמוֹהֲרָא"שׁ מִסְתַּכֵּל מִלְמַעְלָה וְיֵשׁ לוֹ נַחַת מְכוֹלֵל הֵיכַל הַקּוֹדֶשׁ שְׁלָנוּ.

אֲבָקֶשׁ מִמֶּךָ שֶׁתִּתְחִיל לְלַמּוֹד עִם הָאֲבָרְכִים אֵיךְ פּוֹסְקִים עַל מְרֵאוֹת. אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ שֶׁל הַצְדִּיקִים שְׁאֲמָרוּ: "הָעוֹלָם אוֹמֵר 'אִם אֵי אֶפְשָׁר לְלַכֵּת מִלְמָטָה הוֹלְכִים מִלְמַעְלָה' (אִזְ מֵעַן קָעַן נִישֵׁט אַרױנטער גײן מֵעַן אַרױבער), אֲבָל אֲנַחְנוּ אוֹמְרִים לְלַכֵּת 'לְכַתְּחִלָּה מִלְמַעְלָה' (לְכַתְּחִלָּה אַרױבער), גַּם אִם אַחֲרִים אוֹמְרִים שֶׁלֹּא לְהִתְחִיל עִם זֶה וְכו'.

...

תְּחִינָה, תְּחִינָה, תְּחִינָה מִעֲמִיד

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ה' אֵייר, שְׁנַת תש"פ לַפָּרֶט

קָטָן

לְכָבוֹד אֱהוּבִי יְקִירִי ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לֹא יוֹצֵא לָנוּ לְדַבֵּר הַרְבֵּה, אֲבָל אֲנִי רוֹצֵה לְסַפֵּר לָךְ מֵה קוֹרָה אֶצְלִי בְּלֵב.

לא עובר יום שאני לא מבקש עבורך; על הצלחתך בכל הענינים. אני חושב עליך ועושה למענך גם אם אינך יודע.

מאד אבקש ממך אחי אהובי ויקירי, תתחזק, תחזיק מעמד; אני יודע שקשה ומר לך, תאמין לי, לכל אחד קשה ומר; את כל אחד מנסים בדרך אחרת. אני מאמין שישועתך יכולה לבוא בכל רגע; אני מחכה ומצפה לראות איה ששמש תאיר עליך. ראש הישיבה שלך האוהב אותך.

...

ללמוד תורה עם הילדים

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת אחרי-קדושים, ה' אייר, שנת תש"פ לפרט

קטן

לכבוד ... נרו יאיר.

עכשיו אני רואה שאתה כבר מחכה לתשובה חדשים ארפים ולא הגעתי להשיב לך; תמחל לי, יש לי כל כך הרבה דברים שעלי לעשות ואני פשוט לא מגיע אליהם; אני לא מגיע לענות על עשר אחוז מהמכתבים שמגיעים מדי יום, עכשיו ראיתי את מכתבך ואני עונה לך.

קודם כל יישר כח גדול על הצדקה, זה היה בשבילי ממש כמו מן מן השמים; באותו יום הייתי צריך בדחיפות אלף דולר, בקשתי מהשם יתברך ובלילה כשפתחתי את התיבת דאר קבלתי את המן מהקדוש ברוך הוא על ידך - השלית הטוב.

מאד אבקש ממך, תמשיך בעבודתך הקדושה ללמוד עם הילדים את התורה הקדושה, האמונה הקדושה, אפילו עכשיו כשהממשלה סגרה את כל התלמודי תורה והישיבות תמשיך הלאה ללמוד עם הילדים באפן שאפשר; או דרך הטלפון או שתקרא אליך כמה ילדים ותלמד אתם.

אנשים מבהלים מוירוס הקורונה, לא קולטים שהרבה יותר צריכים לפחד מזה שהתלמודי תורה סגורים! אין העולם יכול להתקיים אלא על ידי למוד התורה עם הילדים, הם שומרים על כל המדינה מכל הצרות, חכמינו זכרונם לברכה אומרים (מדרש איכה, פתיחא ב): "מאן אינון נטורי קרתא" מי הם אלו השומרים על

הָעִיר מִן הָרָעוֹת? "אֵלּוֹ סוֹפְרִים וּמִשְׁנִים, שֶׁהֵם הוֹגִים וּמִשְׁנִים וּמִשְׁמְרִין אֶת הַתּוֹרָה בְּיוֹם וּבַלַּיְלָה", הַמְלַמְּדִים הַלּוֹמְדִים תּוֹרָה עִם תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, הֵם אֵלּוֹ הַשּׁוֹמְרִים עַל הָעִיר מִכָּל הָרָעוֹת.

צְרִיכִים לַעֲצֹק "גִּינוּאֵלֶד!" עַל הַגִּזְרָה שֶׁל סְגִירַת הַתְּלֻמוּדֵי תּוֹרָה וְהִשְׁיבוּת; חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (מִסֻּכַּת פֶּלָה רַבְתִּי פָּרָק ב): "בְּכָל יוֹם מְלֶאֱךָ יוֹצֵא מִלִּפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַבֵּל אֶת הָעוֹלָם", בְּכָל יוֹם יוֹצֵא מְלֶאֱךָ מִלִּפְנֵי הַשֵּׁם כְּדִי לְהַחֲרִיב אֶת הָעוֹלָם, "בִּינוּן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַתְּפֵל בְּתִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, מִיד נִהְפָּךְ כְּעֶסֶו לְרַחֲמִים", אֲבָל מִיד כִּשְׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹאֶה אֶת הַתִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן לּוֹמְדִים אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כְּעֶסֶו נִהְפָּךְ לְרַחֲמִים; עוֹד אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה סה, כ): "כְּשֶׁבָּאוּ אֲמוֹת הָעוֹלָם אֶל בִּלְעָם וּבִקְשׁוּ עֲצָה אֵיךְ לְנַצֵּחַ אֶת הַיְּהוּדִים? עָנָה לָהֶם בִּלְעָם: "לָכוּ לְבַתִּי כְּנִסְיוֹת שְׁלָהֶם, אִם תֵּרְאוּ שֶׁם 'תִּינוּקוֹת מְצַפְצָפִין בְּקוֹלֵן' - תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן לּוֹמְדִים אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, 'אֵין אֹתָם יְכוּלִין לְהִזְדַּג לָהֶם' - לֹא תוּכְלוּ לְנַצֵּחַ אוֹתָם. כִּי אֲבִיהֶם יִצְחָק הַבְּטִיחַ לָהֶם שֶׁכָּל זְמַן שִׁיְהִיָּה 'הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב' - יִשְׁמְעוּ אֶת קוֹלָם שֶׁל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן לּוֹמְדִים אֶת הַתּוֹרָה, לֹא יוּכְלוּ יְדֵי עֲשׂוֹ לְשַׁלוֹט עֲלֵיהֶם".

אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִמֶּךָ ... יְקִירִי, תִּמְשִׁיךְ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ לְלִמּוּד בְּכָל יוֹם עִם הַיְלָדִים, וְשִׁלָּא יִפְרִיעַ לָךְ הַדְּבָר שֶׁאֵינְךָ מְסַפִּיק כְּמוֹ שֶׁהִסְפַּקְתָּ לְלִמּוּד פַּעַם, כִּי לְלִמּוּד עִם הַיְלָדִים זֶה מַעַל הַכָּל; אֲנִי מִבִּין אוֹתָךְ טוֹב מְאֹד, כִּי גַם אֲנִי כְּשֶׁפְתַּחְתִּי אֶת הַיְשִׁיבָה הָיוּ לִי כְּאֵלּוֹ רִגְשׁוֹת אֲשֶׁמָּה, אֲבִדְתִּי אֶת זְמַנִּי לְלִמּוּד הַשִּׁיעוּרִים שְׁלִי כְּסֻדָּר; לִפְנֵי זֶה הָיִיתִי מְסַפִּיק הַרְבֵּה מְאֹד, עַד שֶׁמוֹהֲרָא"ש הָיָה מְחֻזַּק אוֹתִי מְאֹד וְהוּא נָתַן לִי אֶת הַשֶּׁכֶל לְדַעַת שֶׁאֲצַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹתֵר חָשׁוּב לְלִמּוּד וּלְלִמּוּד - לְלִמּוּד עִם הַיְלָדִים, לְלִמּוּד עִם בַּחוּרִים וְאַבְרָכִים; אֵין אֲצַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב מִלְּלִמּוּד תּוֹרָה עִם תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן.

תְּחִזֵּק אֶת אִשְׁתְּךָ; רַפּוּאָתָהּ הִיא רַק אֱמוּנָה, הָאֱמוּנָה מְרַפָּאת אֶת הָאָדָם, כְּמָה שִׁיּוֹתֵר מְדַבְּרִים מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹתֵר רְגוּעִים וּשְׂמִיחִים.

...

אִךְ אֶחָד לֹא יְכוּל לָתֵת אוֹ לְקַחַת חַיִּים, אֵלָּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַד
בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פֶּרֶשֶׁת אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ה' אֲיִיר, שְׁנַת תש"פ לְפָרֹט

מרת ... תחי'.

תסלחי לי על שלא עניתי לך על מכתבך מלפני חדשים ארבים; תדוני אותי לכף זכות, אני כל כך עסוק עד שלא פעם אני לא מגיע לאכול ולישון וכו', וכו'.
מאד אבקש אותך, תתחזקי באמונה פשוטה, תשנני לעצמך את האמונה; כשראשך מתחיל להסתובב עם מחשבות רעות, תתחילי לשיר: "אין עוד מלבדו, הכל זה השם יתברך, ממלא כל עולם וסובב כל עולם, הקדוש ברוך הוא נמצא בכל מקום, אני נמצאת בידיך שלו".

אף אחד לא מת מקורונה, מה שמספרים בחדשות זה שקר; הם מבלבלים את הראש, בכל יום הם אומרים מספרים אחרים של אנשים שמתו מהקורונה, הכל שקר וכזב; אף אחד צדיין לא מת מקורונה, קורונה לא יכול להרוג אנשים, קורונה זה וירוס קטן, וזה לא יכול לעשות כלום; כל אלו שנסתלקו עכשיו מן העולם, זה בגלל שעכשו הגיע זמנם לשוב אל השם יתברך. כל איש לפני שהוא נברא הוא מקבל מן השמים מספר מסויים של שנים שהוא הולך לחיות וכשמגיע הזמן לשוב אל השם יתברך, השם יתברך לוקח בחזרה את הנשמה, לא משנה אם יש קורונה או לא, כל אחד בדרך אחרת. אנחנו יהודים מאמינים באמונה שלמה שהקדוש ברוך הוא נותן כמה שנות חיים שהוא רוצה לתת ושים אדם אחר לא יכול לתת או לקחת חיים ממישהו.

לכן אבקש אותך מאד אל תאזיני לחדשות - אפילו לחדשות באידיש; כל זמן שבחדשות לא מדברים מהקדוש ברוך הוא אסור להאזין להם. כשמשיח יבוא יהיו קנוי נייעס יפים, יהיו חדשות יפות. משיח יעלה לשדור, הוא יתחיל את היום עם החדשות הנפלאות, הוא ידבר אל כל העולם, כל האמות יאזינו לו - שיש בורא עולם, רק אותו צריכים לעבוד ושלא מעגן לדבר על שום נושא אחר.

תרגדי עם בעלך ועם הילדים שלך; אפילו עכשיו בימי הספירה כשאנו מתאבלים על מיתת תלמידי רבי עקיבא ועל כל צרותינו, אסור לנו להיות בעצבות ומרה שחורה, וכשמרגישים שהעצבות מתגברת מתר לרקד ולשמע שירי אמונה שמחים.

...

אם רוצים להצליח בחיים, אסור להסתפל אחרה

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת אחרי-קדושים, ה' אייר, שנת תש"פ לפרט

קטן

לְכָבוֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לֹא הִבֵּנָה נִכּוֹן אֶת הַשְּׁעוֹר; אֲמַרְנוּ הַפּוֹף, הַסִּבְרָנוּ שְׁמוֹהֲרָא"ש אוֹמֵר לָמָּה הָאֲרִיָּה הוּא מִלֶּךְ הַחַיּוֹת וְלֹא הַשּׁוּעָל? הַשּׁוּעָל הָרִי חָכָם וּמִכָּשֶׁר מְאֹד, הוּא יוֹתֵר חָכָם מִהָאֲרִיָּה! אֲלֹא בְּגִלָּל שֶׁטְבָעוֹ שֶׁל הַשּׁוּעָל הוּא לְהִסְתַּפֵּל תָּמִיד לְאַחֲרָיו, כְּמוֹ שֶׁחֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לִבְרָכָה אוֹמְרִים (מִדְּרַשׁ שְׁמוֹת רַבֵּה כֵּב, א): "שּׁוּעָל זֶה מִהֵלֶךְ וּמִבֵּיט לְאַחֲרָיו", לְעֻמַּת זֹאת אֶת הָאֲרִיָּה בָּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם טִבֵּעַ שֶׁהוּא לֹא מִסְתַּוֵּב לְהִסְתַּפֵּל לְאַחֲרָיו, אֲלֹא עוֹמֵד תָּמִיד עִם רֹאשׁוֹ לִפְנֵיו, אֶחָד כְּזֶה מְסַגֵּל לְהִיּוֹת מִלֶּךְ.

מִוֵּהֲרָא"ש אוֹמֵר זֹאת אֵלֵינוּ, שָׁאֵם אָנוּ רוֹצִים לְהַצְלִיחַ בַּחַיִּים עָלֵינוּ לְהִסְתַּפֵּל עַל מֶה שֶׁעָתִיד לְהִיּוֹת וְלֹא לְהִסְתַּפֵּל אַחֲרָהּ. כִּי כְּשֶׁמִּסְתַּפְּלִים וְחוֹשְׁבִים עַל מֶה שֶׁהִיָּה אִי אֶפְשָׁר לְהַצְלִיחַ בַּחַיִּים - לֹא בְּרוּחָנִיּוֹת וְלֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת; אָדָם שֶׁחָפֵץ לְהַצְלִיחַ הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת כְּמִלֶּךְ - אֲסוּר לוֹ לְהִסְתַּוֵּב לְאַחֲרָיו, לְאַכּוֹל עֲצָמוֹ עִם הָעֵבֶר. כְּמוֹ שֶׁרַבֵּנוּ אוֹמֵר (שִׁיחוֹת הֶר"ן, סִימָן כו): "אֲצֵל הָעוֹלָם הַשְּׂכָחָה הִיא חֶסֶד גָּדוֹל בְּעֵינֵיהֶם", אֲצֵל הָעוֹלָם מִדַּת הַשְּׂכָחָה הִיא חֶסֶד, "אֲבָל בְּעֵינֵי יֵשׁ בְּהַשְּׂכָחָה מַעֲלָה גְדוֹלָה, כִּי אִם לֹא הִיָּתָה שְׂכָחָה, לֹא הִיָּה אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת שׁוּם דָּבָר בְּעִבּוּדַת ה'", כִּי אִם הִיָּה הָאָדָם זוֹכֵר אֶת כָּל מֶה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה הוּא לֹא הִיָּה מְסַגֵּל לְהַמְשִׁיךְ בַּחַיִּים, כִּי מַעֲשָׂיו שֶׁעָשָׂה בְּעֵבֶר הָיוּ מִפְרִיעִים לוֹ מְאֹד.

צָרִיכִים לְזַכּוֹר אֶת מֵאֵמֶר הַחֶכֶם: "הָעֵבֶר אֵין, וְהָעִתִּיד עֲדִין, וְהַהֲנִיָּה כְּהֶרֶף עֵין, דְּאֶגְהָ מִנֵּין", מֶה שֶׁהִיָּה הִיָּה - אִם כֵּן הָרִי לֹא שׁוּנָה לְדָאָג עַל מֶה שֶׁהִיָּה; בְּעֶקֶר יֵשׁ לְהִסְתַּפֵּל קְדִימָה, לְחַפֵּשׁ לִבְנוֹת חַיִּים יָפִים עִם הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים הַטְּהוֹרִים. עַל שְׂאֵלְתָךְ הַשּׁוּנָה אֲסַבִּיר לְךָ פָּנִים אֶל פָּנִים.

...

עֲבָשׂוּ זֶה זְמַן שֶׁצָּרִיכִים לְצַחוֹק בְּלִי הַפֶּסֶק.

בְּעֻזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ו' אֵייר, שְׁנַת תש"פ לְפָרָט

קטן

לְכָבוֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶתָּה עוֹד חַי? אֶתָּה עוֹד צוֹחֵק? אֲנִי מְקַנֶּה שְׁאֵתָה צוֹחֵק עוֹד יוֹתֵר מִפֶּעַם; אֲנִי מִתְנַעֵנֵעַ אֵלַיִךְ וְעוֹד יוֹתֵר אֶל הַצֹּחֵק שֶׁלְּךָ. תֵּאֱמִין לִי, עֲכָשִׁיו זֶה זְמַן שֶׁצָּרִיכִים לְצֹחֵק וְלְצֹחֵק בְּלִי הַפֶּסֶק, כְּדִי לֹא לִפּוֹל לַחֲרָדוֹת, לְעֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה.

רַבֵּינוּ הַקְדוֹשׁ אֹמֵר (לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד): "וְגַם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים הָאֵרִיכוּ בָּזָה, שֶׁכָּל הַחוֹלְאֹת עַל יְדֵי מְרָה שְׁחוּרָה וְעֲצָבוֹת, וְהַשְׁמָחָה הוּא רְפוּאָה גְּדוֹלָה", שְׁמָחָה זֹאת תְּרוּפָה "לְכָל" הַמַּחֲלוֹת.

מֵאֵד אֲבָקֵשׁ אוֹתָךְ, הֵיכֵן שְׁאֵתָה הוֹלֵךְ תִּצָּחֵק, תִּשְׁמַח אֶת כָּל אֶחָד וְכָךְ תַּחֲזִי אֶת כּוֹלָם; כִּי כּוֹלָם כִּכָּר חָלוּ בַּקּוֹרוֹנָה וְגַם יָצְאוּ מִזֶּה כִּכָּר, אֲכָל לְצַעֲרָנוּ הִרְבָּה מֵאֵד אֲנָשִׁים נִפְּלוּ לְפִנְיָקָה וְלְעֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה מִהַקּוֹרוֹנָה וְעוֹד לֹא יָצְאוּ מִזֶּה. אֲשֶׁרִּינוּ מֵה טוֹב חֲלָקִינוּ שֵׁשׁ לָנוּ אֶת רַבֵּנוּ שְׁנוֹתָן לָנוּ שְׁמַחַת חַיִּים.

...

חֶסֶד וְשָׁלוֹם לֹא לִגְעַת בִּילָד

בַּעֲזֻרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים, ו' אֲזִיר, שְׁנַת תש"פ לַפְּרָט

קטן

לְכָבוֹד יְקִירִי ... גִּירוֹ יְאִיר וְזוּגָתוֹ ... תַּחֲזִי.

תִּתְחַזְּקוּ בַּיַּחַד, אֶתָּה תִּחְזַק אֶת אִשְׁתְּךָ וְאַתָּה תִּתְחַזְּקִי אֶת בַּעֲלְךָ; חֶסֶד וְשָׁלוֹם לֹא לְשִׁמּוּעַ בְּקוֹל הָרוֹפְאִים הָרָעִים וְהָאֲכֻזָּרִים שֶׁנִּפְּלוּ לְדִרְגָּא כָּל כֶּף נְמוּכָה עַד שֶׁהֵם מַפְתִּים לְאֲנָשִׁים לְהִרּוֹג אֶת בְּנֵיהֶם.

הַתֵּנָּא הַקְדוֹשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי אֹמֵר (זֶהר הַקְדוֹשׁ פְּרִשְׁת שְׁמוֹת, דף ג): "תִּלְתָּא בִישִׁין דְּכָל עֲלָמָא לֹא יָכִיל לְמַסְבֵּל, וְעַל דָּא עֲלָמָא מִתְמוּגָגָא זְעִיר זְעִיר, וְלֹא יָדִיעַ, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִסְתָּלַק מִעֲלָמָא, וְחִרְבָּא וְכַפְנָא וּמוֹתָנָא אֲתִיִּין עַל עֲלָמָא", כָּל הַצָּרוֹת הַבָּאוֹת לְעוֹלָם הֵם בְּגִלְל הָעוֹן שֶׁל הִרְיָגַת הַבָּנִים קֶדֶם לִידָתָם; מִי יוֹדֵעַ אִם אֲסוֹן הַקּוֹרוֹנָה לֹא בָּא מִחֲמַת זֶה שֶׁהָעוֹלָם נָפַל כָּל כֶּף עַד שֶׁהָרוֹפְאִים הוֹרְגִים וְרוֹצְחִים יְלָדִים.

אֲנִי מְקַנֶּה שְׁתִּתְחַזְּקוּ מַעֲמָד, תִּקְבְּלוּ אֶת הַמִּתְנָה מֵאֵת ה' בָּזָה שְׁאֵת צָרִיכָה לְשָׁכַב חֲדָשִׁים אַרְבָּעִים.

אֲנִי אִישִׁית מְכִיר מִשְׁפָּחָה שֶׁכָּל הַיְלָדִים, מֵעַל עֲשָׂרָה יְלָדִים, נִחְרְבוּ לְגִמְרִי; אֲנִי זוֹכֵר אֶת הַמִּשְׁפָּחָה עוֹד מִהְיוֹתִי יֶלֶד, הַמִּשְׁפָּחָה גְּדוֹלָה וְהִיתָה לְתַפְאֶרֶת, כּוֹלָם

אֲחֵלוּ לַעֲצָמָם יְלָדִים כְּמוֹתָם, וְעָכְשׁוּ לֹא נִשְׁאָר מֵהֶם שְׂרִיד וּפְלִיט. חֶלֶק חוֹלֵי נֶפֶשׁ וְחֶלֶק עֲזוּבוֹ אֶת דֶּרֶךְ הַתּוֹרָה וְכו', תָּמִיד תִּמְהָתִי מֶה הַהִסָּבֵר לָזֶה, עַד שֶׁנּוֹדַע לִי שֶׁהָאָמָא הַגִּיעָה לְשִׁאוֹל אֶת הָרֵב אִם מִתֵּר לְהִרּוֹג יֶלֶד, אַחֲרֵי שֶׁהִרּוּפָאִים אָמְרוּ שֶׁהֵילֵד לֹא יִהְיֶה בְּרִיא; פִּסְקוֹ לֵה כִּפִּי שֶׁהַתּוֹרָה צוֹתָהּ וְהִיא לֹא יָכֻלָּה לַעֲמוֹד בְּנִסְיוֹן ה' יִשְׁמְרֵנוּ.

הָאֱמִינוּ לִי, הָרַבָּה נָשִׁים הָיוּ מוֹכֵנוֹת לְשֹׁכֵב אֶפִּילוֹ אֶת כָּל תַּשְׁעַת הַחֲדָשִׁים הָעֶקֶר לְקַבֵּל יֶלֶד.

אֲנִי מֵתְפַלֵּל עֲבוּרְכֶם שֶׁתַּצְלִיחוּ וְשֶׁהַכֹּל יִלְךְ בְּקִלּוֹת.

...

בְּשֵׁבַת צְרִיכִים מְאֹד לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה

בַּעֲזָרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - עֲרֵב שִׁבְת קוֹדֶשׁ פְּרִשְׁת אַחֲרֵי-קִדּוּשִׁים, ז' אֲיִיר, שְׁנַת תש"פ לְכָבוֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה לֹא-לְשַׁעֲבֵר עוֹד שְׁבוּעַ וְחִלּוּקַת הָאוֹכֵל לְמִשְׁפָּחוֹת הַתְּנַהֲלָה בְּנִסֵּי נָסִים; זֶה לֹא קָל וְכו' וְכו', בְּפֶרֶט שֶׁהַיּוֹם הוֹדִיעַ רֹאשׁ הָעִיר שֶׁהוּא לֹא הוֹלִיךְ לַפְתּוֹחַ אֶת הַמוֹסְדוֹת עַד סוֹף הַשָּׁנָה, אַחֲרֵת מִמָּה שֶׁאָמְרוּ שֶׁבְּעוֹד שְׁבוּעִים פּוֹתְחִים בַּחֲזָרָה אֶת הַמוֹסְדוֹת; אֲנַחְנוּ נִחְלַק אוֹכֵל כָּל הַשָּׁנָה גַּם אִם זֶה לֹא קָל.

מְאֹד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ שֶׁתִּהְיֶה שְׂמִיחַ מְאֹד בְּמִשְׁךָ כָּל הַשִּׁבְת; תִּרְקַד וְתִקְפוֹץ מִשְׂמִיחָה עִם מִשְׁפַּחְתְּךָ בְּמִשְׁךָ כָּל הַשִּׁבְת. רַבְּנוּ הַקְדוֹשׁ אוֹמֵר (לִיקוּטֵי מוהר"ן, חֶלֶק ב, סִימָן יז): "צָרִיף לִזְהַר מְאֹד לַהֲיוֹת שְׂמִיחַ וְטוֹב לֵב בְּשִׁבְת, כִּי מַעֲלוֹת וּקְדוּשׁוֹת שִׁבְת גְּדוּלָּה וִיקָרָה מְאֹד, וְהַפְּלֵל, שֶׁצָּרִיף לְנַהֵג שְׂמִיחָה גְּדוּלָּה בְּשִׁבְת קוֹדֶשׁ, וְלִבְלִי לַהֲרָאוֹת שׁוּם עֲצָבוֹת וּדְאָגָה כָּלִל, רַק לַהֲתַעֲנֵג עַל ה'", בְּשִׁבְת אֲסוּר לַהֲרָאוֹת שׁוּם סִימְנֵי עֲצָבוֹת, צְרִיכִים לַהֲסִתּוֹכֵב כָּל הַזְּמַן עִם חִיּוֹף; הַסֵּמ"ך מ"ם יוֹדַע שֶׁשִּׁבְת זֶה זְמַן שֶׁהָאָדָם יִכּוֹל לַהֲתַדְבֵּק בִּהְשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן הוּא גּוֹרֵם שֶׁיִּהְיוּ מִחֲלוּקוֹת בְּכַתִּי יִשְׂרָאֵל בֵּין הָאִשָּׁה וְהַבַּעַל, נִכְנָסִים לְקִרְבוֹת עַל שְׂטִיּוֹת וְהִבָּלִים, וְכָךְ נִכְנָסִים לְתוֹךְ הַשִּׁבְת כְּשֶׁכוֹעֲסִים אֶחָד עַל הַשֵּׁנִי.

...

יש רק דרך אחת להנשע

בַּעֲזֶרֶת ה' יִתְבָּרַךְ - עָרַב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ פְּרֻשֵׁת אַחֲרֵי-קֳדוּשִׁים, ז' אֵייר, שְׁנַת תש"פ
לְכָבוֹד יְדִידֵי הַיְקָרִים, תְּלִמִּידֵי הַיֵּכָל הַקֹּדֶשׁ יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ, ה' עֲלֵיהֶם
יִחְיוּ.

תּוֹדָה לֹא-עַל שִׁזְכִּינוּ לְדַעַת מִרְבְּנוּ הַקֹּדֶשׁ; רַבְּנוּ אוֹמֵר (לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֶלֶק
ב', סִימָן ח): "כִּי כָל הַמִּתְקַרְבִּים לְמִנְהִיג אֲמַתִּי, זוֹכִין לְאַמוּנָה יִשְׂרָאֵל דִּקְדוּשָׁה", כָּל
הַמִּתְקַרְבִּים לְצַדִּיק אֲמַתִּי זוֹכִים לְאַמוּנָה בְּרוּרָה; חַיִּים עִם אֲמוּנָה, מֵאַמִּינִים שְׂאִין
שׁוּם מִקְרָה אֵלָּא הַכֹּל זֶה מֵאֵת הָשֵׁם יִתְבָּרַךְ. בְּלִי צַדִּיק נִסְתָּפִים כָּל הַזְּמַן אַחֲרֵי
הַחֲדָשׁוֹת, לַחֲשֹׁב שֶׁהָעוֹלָם מִתְנַהֵל בְּאַפֵּן טְבָעִי בְּלִי בַעַל הַבֵּית, חוֹשְׁבִים שֶׁדְּבָרִים
קוֹרִים מַעֲצָמִם; לְמַשֵּׁל עֲכָשְׁיוּ כְּשֶׁאֵנוּ צָרִיכִים רַחֲמֵי שָׁמַיִם שֶׁבִּנִּי יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ
בְּרִיאִים וְנִחְזָקִים, שִׁיְהִיָּה לְבִנִּי יִשְׂרָאֵל פְּרָנְסָה; כְּשֶׁמֵּאַזְיִנִים לַחֲדָשׁוֹת נִכְנָסִים
לְפָנֶיךָ, חוֹשְׁבִים שֶׁהָעוֹלָם מִתְנַהֵל בְּלִי בַעַל הַבֵּית, חָס וְשָׁלוֹם.

דַּעוּ לָכֵם שְׂאֵף אֶחָד עֲדִין לֹא מֵת מִקּוֹרֻנָּה, קוֹרֻנָּה לֹא יָכוֹל לְהִרְגוֹ אֲנָשִׁים,
קוֹרֻנָּה זֶה וִירוֹס קֶטָן, וְזֶה לֹא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת כְּלוּם; כָּל אֱלוֹ שֶׁנִּסְתָּלְקוּ עֲכָשְׁיוּ מִן
הָעוֹלָם, זֶה בְּגִלָּל שֶׁעֲכָשׁוּ הִגִּיעַ זְמַנָּם לְשׁוּב אֶל הָשֵׁם יִתְבָּרַךְ. כָּל אִישׁ לְפָנֶי שֶׁהוּא
נִבְרָא הוּא מְקַבֵּל מִן הַשָּׁמַיִם מִסֵּפֶר מְסוּיִים שֶׁל שָׁנִים שֶׁהוּא הוֹלֵךְ לַחַיּוּת וְכִשְׁמִיגִיעַ
הַזְּמַן לְשׁוּב אֶל הָשֵׁם יִתְבָּרַךְ, הָשֵׁם יִתְבָּרַךְ לּוֹקַח בְּחִזְרָה אֶת הַנֶּשְׁמָה, לֹא מִשְׁנָה אִם
יֵשׁ קוֹרֻנָּה אוֹ לֹא, כָּל אֶחָד בְּדֶרֶךְ אַחֶרֶת. אֲנַחְנוּ יְהוּדִים מֵאַמִּינִים בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה
שֶׁהַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן כָּמָּה שָׁנוֹת חַיִּים שֶׁהוּא רוֹצֶה לָתֵת וְשׁוּם אָדָם אַחֵר לֹא
יָכוֹל לָתֵת אוֹ לְקַחַת חַיִּים מִמִּלְשָׁהוּ.

אִם רוֹצִים לְהִנְשֵׁעַ יֵשׁ דְּבָר אֶחָד: "תִּפְלָה!" רַבְּנוּ הַקֹּדֶשׁ אוֹמֵר (לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן,
חֶלֶק א', סִימָן רג): "הַטְּבַע מִחַיִּיב כֶּף, וְתִפְלָה מְשַׁנָּה הַטְּבַע", כָּל הָרוֹפְאִים אוֹמְרִים דְּבָר
אֶחָד וְלֹאֲחֵר מִכֵּן הֵם רוֹאִים שְׂאִינָם יוֹדְעִים כְּלוּם, בְּפֶרֶט עֲכָשְׁיוּ בְּקוֹרֻנָּה הֵם
אוֹמְרִים כּוֹלָם שְׂאִינָם יוֹדְעִים כְּלוּם, הֵם מְכַרְחִים לַהּוֹדוֹת שֶׁיֵּשׁ בּוֹרָא עוֹלָם, הֵם
אוֹמְרִים דְּבָר מְסִים וּפְתָאוּם רוֹאִים שְׂאֲנָשִׁים מִתְּרַפְּאִים עַל יְדֵי תִפְלָה, וְעַל יְדֵי זֶה
הֵם מִתְּבַזִּים; כְּמוֹ שֶׁרַבְּנוּ הַקֹּדֶשׁ אוֹמֵר (לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן א): "כִּי כְּשֶׁנִּגְאָלָת
הַתִּפְלָה, אֲזַי נּוֹפְלִים כָּל הָרְפוּאוֹת, כִּי נִתְרַפְּאִין עַל יְדֵי דְבַר ה'", כְּשֶׁמִּתְפַּלְלִים אֶל
הָשֵׁם יִתְבָּרַךְ, כָּל הָרְפוּאוֹת נּוֹפְלִים, כִּי נִתְרַפְּאִים עַל יְדֵי הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֶצְמוֹ,
וְאַזִּי כָּל הַדְּאֻקָּטוֹרִים מִתְּבַיִּשִׁין בְּרְפוּאוֹת שְׁלֵמָה, כִּי אֲזִי אֵין כֹּחַ לְשׁוּם רְפוּאָה, כִּי
כָּל הָעֹשְׁבִים חוֹזְרִים כֻּחַם לְתוֹךְ הַתִּפְלָה", כִּי כָּל כַּחוֹת הָרְפוּאָה הַמְּנַחִים בְּתוֹךְ

הַעֲשִׂים וְכִנְסִים לְתוֹךְ דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה וְעַם זֶה נִתְּרָפְאִין.

תַּתְּחִיזְקוּ ב'הַפְּעָה'. תִּרְחֲמוּ עַל יְהוּדִים, תִּרְחֲמוּ עַל בַּחוּרִים וּבַחוּרוֹת; רַבְּנוּ הַקְדוֹשׁ אוֹמֵר (לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז): "כִּי עֵינֶיךָ הִרְחַמְנוּת הוּא כְּשִׁישְׁרָאֵל עִם קְדוֹשׁ נּוֹפֶלִין, חֶסֶם וְשְׁלוֹם, בַּעֲוֹנוֹת, רַחֲמָנָא לִיצְלָן, כִּי זֶהוּ הִרְחַמְנוּת הַגְּדוֹל מְכַל מִיָּנִי רַחֲמָנוּת", וְרַבְּנוּ מִסְבִּיר: "וּבִבְּאֻמָּת, מִהִיכֵן בָּאִים לַעֲוֹנוֹת חֶסֶם וְשְׁלוֹם", אִיךְ אֶפְשָׁר לְהוֹצִיא יְהוּדִים מֵעֲוֹנוֹתֵיהֶם? כִּי בִבְּאֻמָּת, אִיךְ יִתְכַּן שְׂיִהוּדֵי יִחְטֵא חֶסֶם וְשְׁלוֹם? "הוּא רַק עַל יְדֵי שְׂאִין לוֹ דַּעַת", זֶה רַק מִחֲמַת שֶׁהוּא לֹא יוֹדֵעַ שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אִתּוֹ, כִּמוֹ שֶׁחֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרָכָה אוֹמְרִים (סוֹטָה ג.): "אֵין אָדָם עוֹבֵר עֲבָרָה אֶלָּא אִם כֵּן נִכְנָס בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת", אֵין אָדָם חוֹטֵא רַק לְאַחַר שֶׁנִּכְנָס בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת, הוּא חוֹשֵׁב שְׂאִין הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רּוֹאֶה אֶת מַעֲשָׂיו, הוּא חוֹשֵׁב שֶׁהוּא כָּבֵד מִמִּילָא אֲבוּד וְכו', "וְזֶהוּ הִרְחַמְנוּת הַגְּדוֹל מִן הַכֹּל, שֶׁצָּרִיכִין לְרַחֵם עָלָיו לְהַכְנִיס בּוֹ דַּעַת", וְלָכֵן הִרְחַמְנוּת הַגְּדוֹל כִּיּוֹתֵר הוּא לְהַכְנִיס בּוֹ דַּעַת, שֶׁיֵּדַע שֶׁעַל אֵף הַכֹּל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אוֹתוֹ וְהוּא עֲדִין יָכוֹל לְחַזֹּר בְּתַשׁוּבָה, כִּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים מֵא, ב): "אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל", אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּכְנִיס שְׂכָל לְעֵנִי, "כִּי אֵין עֵנִי אֶלָּא מִן הַדַּעַת (נִדְרִים מֵא.)' וְצָרִיכִים לְרַחֵם עָלָיו, לְהַכְנִיס בּוֹ דַּעַת", מִי נִקְרָא עֵנִי? מִי שְׂאִין לוֹ שְׂכָל, עַל אֱלוֹיֵשׁ לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְהַכְנִיס בָּהֶם דַּעַת.

לָכֵן אֲבָקֵשׁ מִכֶּם אַחֵי הַיְּקָרִים, תִּלְמִידֵי הַיֵּכָל הַקְדוֹשׁ בִּירוּשָׁלַיִם; לְכוּ תַעֲשׂוּ הַפְּעָה - כָּל אֶחָד בְּדֶרֶךְ שְׁלוֹ בְּכָל מָה שֶׁרַק אֶפְשָׁר. עֲכָשָׁיו זֶה זְמַן שֶׁאֲסוּר לִישׁוֹן, כָּל אֶחָד צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מָה שֶׁהוּא רַק יָכוֹל כְּדִי לְהַצִּיל עוֹד יְהוּדִי.

אֲנִי מִקְנָה שֶׁתִּקְבְּלוּ אֶת דְּבָרִי, אֲנִי מִתְנַעֵצֶנּוּ אֲלֵיכֶם.

שִׁבְתָּ שְׁלוֹם.

...

לְהַגִּיהַ אֶת הַקּוֹנְטֵרס "עֵינִים טְהוֹרוֹת"

בַּעֲזֶרְתָּ ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת אֱמוּרָה, ט' אֵייר, שְׁנַת תש"פ לַפָּרָט קָטָן

מֶרֶת ... תְּחִי'.

אֲנִי שׁוֹלֵחַ לָךְ עִם בַּעֲלָךְ אֶת הַקּוֹנְטֵרס "עֵינִים טְהוֹרוֹת" - מִתְּרַגֵּם לְאַנְגְּלִית עַל

יְדֵי מֶרֶת ... תְּחִי'; נָא לְהַגִּיהַ אֶת זֶה כִּמָּה פְּעָמִים כְּדִי שֶׁנוּכַל לְהַדְפִּיס אֶת זֶה.

יִישָׁר כַּח.

...

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת אֱמֹר, ט' אֵייר, שְׁנַת תש"פ לִפְרֹט קָטָן
לְכָבוֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה לֹא-ל עַל כָּל הַחֲסָדִים שֶׁהוּא עוֹשֶׂה עִמִּי תָמִיד וְעִכְשָׁיו שֶׁבָּנִי שְׁלֵמָה נֵרוֹ
יֵאִיר זָכָה שְׁנוֹלֵד אֶצְלוֹ בֶּן זָכָר לְמֹזֵל טוֹב, וְנִהְיִיתִי סָבָא; הַשֵּׁם יַעֲזֹר אֶצְלָךְ בְּשִׂמְחוֹת
מִתּוֹךְ בְּרִיאֹת, אָמֵן.

מָחָר בְּעָרֵב נִחַלַק מִזֶּזֶן לְמִשְׁפָּחוֹת בִּישִׁיבָה; הָאוֹכֵל מִיַּעַד לְנָשִׁים כְּדִי שִׁיְהִיָּה
לָהֶן כַּח לְהַמְשִׁיךְ עִם הָעֲבוּדָה בְּבִית. תִּדְאָג שְׂאִשְׁתְּךָ תּוֹכֵל לְקַבֵּל אוֹכֵל; אֵתָּה יֵשׁ
לָךְ אוֹכֵל מֵעַל הָרֹאשׁ, הַזֶּהָר שֶׁהִיא לֹא תִהְיֶה רַעֲבָה, שֶׁהִיא גַם תֹּאכֵל מִשָּׁהוּ.

אִם כָּבֹר מְדַבְּרִים עַל אוֹכֵל אֶל תִּשְׁכַּח לְהַאֲכִיל אֶת נִשְׁמַתְךָ הָרַעֲבָה; נִשְׁמַתְךָ
צָרִיכָה מִשְׁנִיּוֹת, נִשְׁמַתְךָ צָרִיכָה תִּהְיֶה לִּי, זֶה אוֹכֵל לְנִשְׁמָה, כְּמוֹ שֶׁרָבִנּוּ אוֹמֵר (שִׁיחֹת
הַר"ן, סִימָן כג): "אֲשֶׁרִי מִי שֶׁזֹּכָה לֶאֱכֹל כְּמָה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת וְלִשְׁתּוֹת אַחֵר כֶּף אֵינָה
קִפִּיטְלִיךְ תִּהְיֶה וְלִהְתַּלַּבֵּשׁ בְּאֵינָה מִצְּוֹת".

כְּמוֹ כֵּן תִּרְאֶה לִרְחֹץ אֶת נִשְׁמַתְךָ בְּכָל יוֹם; כְּמוֹ שֶׁאַתָּה רוֹחֵץ אֶת גּוּפְךָ בְּכָל
יוֹם נִשְׁמַתְךָ גַּם צָרִיכָה רְחִיצָה טוֹבָה. כְּשֶׁאַדָּם טוֹבֵל אֶת גּוּפוֹ בַּמִּקְוָה בְּאוֹתָהּ שְׁעָה
לוֹקָחִים אֶת נִשְׁמָתוֹ וְטוֹבָלִים אוֹתָהּ לְמַעַלָּה בְּשָׂמִים, וְהִיא נִטְהָרֶת מִכָּל הָרַע. זֶהוּ
הַתְקוּן הָרִאשׁוֹן; כְּשֶׁגִּלָּה רַבֵּנוּ הַקְדוֹשׁ אֶת הַתְקוּן הַכִּלְלִי הוּא אָמַר: "הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן
זֶה מִקְוָה (שִׁיחֹת הַר"ן, סִימָן קמא)".

כְּמוֹ כֵּן אָמַר רַבִּי נֵתָן הַקְדוֹשׁ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָּה: "מִקְוָה זֶה מִלְשׁוֹן תְּקוּהָ, הַהוּלָף
לְמִקְוָה יֵשׁ לוֹ תְּקוּהָ לְתֵקֵן הַכָּל".

הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמַר שֶׁהוּא הַגִּיעַ לְכָל מִדְּרָגוֹתָיו כִּי
הוּא הִיָּה נִזְהָר מְאֹד לִלְכֹּת לְמִקְוָה בְּכָל יוֹם. כְּמוֹ כֵּן יְדוּעִים דְּבָרֵי הַקְדוֹשׁ רַבִּי אֶהְרֹן
מִקְאָרְלִין זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ: "אֲכֵן לִלְכֹּת לְמִקְוָה זֶה לֹא מִצְוָה, אֲבָל לְמָה שֶׁהַמִּקְוָה
יָכוֹל לְהִבְיֵא שׁוּם מִצְוָה אַחֲרֵת לֹא יָכוֹלָה לְהִבְיֵא".

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

